

Narodowy Plebiscyt Pokoju zwycięsko zakończony

Naród polski jednomyślnie zmanifestował wolę obrony pokoju przed zakusami imperialistów, wolę umocnienia niepodległości naszej Ojczyzny

W ciągu 10 dni trwania Plebiscytu wpłynęło 18.053.315 kart

Naród polski jednomyślnie — osiemnastu z górą milionami podpisów swych obywateli i obywaterek, poparł Apel Światowej Rady Pokoju, apel domagający się zawarcia Paktu Pokoju między pięciu wielkimi mocarstwami; apel — ostrzeżenie przeciwko tym rządóm, które odmówią rozmów dla zawarcia paktu.

Każdy, kto znał uczucia i myśli naszego narodu, jego gorące pragnienie pokojowej pracy, jego nienawiść do organizatorów nowych wojen — nie mógł wątpić, że będzie inaczej. Osiemnastoma milionami podpisów to nasze uczucia i myśli zmanifestowały przed całym światem. Wyniki naszego plebiscytu przekazywane na falach eteru wita dziś cała pokój miłująca ludzkość. Wyniki te są jeszcze jednym ciosem w podżegaczy wojenny, pokazują im wyraziście, że naród polski stoi zwartym szeregiem w światowym obozie pokoju.

Ale wyniki cyfrowe, choć doniosłość ich jest oczywista, to jeszcze nie wszystko. Akcja plebiscytowa ujawniła wielki wzrost aktywności najszerzych mas narodu w walce o pokój i wzrost szeregów czynnych bojowników ruchu pokoju. Na fali akcji plebiscytowej, która ogarnęła cały kraj i nie ominęła żadnego zakątka wyrosła cała armia nowych agitatorów sprawy najszlachetniejszej, jaką jest walka o pokój. Armia — jednocząca setki tysięcy robotników, chłopów, przedstawicieli inteligencji, wśród których poważną część stanowią bezpartyjni.

W akcji plebiscytowej przodującą rolę odegrała nasza bohaterska klasa robotnicza, dokumentując to potężną falą zobowiązań produkcyjnych.

Ośrodki robotnicze, fabryki Śląska, Łodzi, Warszawy i innych miast Polski były prawdziwymi twierdzami pokoju, promieniowały na zewnątrz aktywnością swych zakładów. Ekipy łączności miasta ze wsią niosły szeroko na naszą wieś hasła walki o pokój.

Szczególną cechą akcji plebiscytowej jest, że poruszyła ona olbrzymie masy chłopów. Wykazały to zobowiązania pod hasłem „siewu pokoju” podejmowane w tysiącach gromad, wykazały to przede wszystkim sam akt składania podpisów, w czasie którego chłopowie manifestowali swą wolę walki o pokój — przeciw bandyckiej napaści imperialistów na Koreę i uzbrajaniu hitlerowskiego Wehrmachtu i dawali wyraz zrozumienia celu i znaczenia przeprowadzonej akcji.

Piękną postawę w akcji plebiscytowej zajęła nasza inteligencja, zasilając ruch pokoju tysiącami prelegentów, pomagając w przygotowaniu plebiscytu. Liczni przedstawiciele świata nauki, artyści, pisarze, słowem i piórem głosili prawdę walki o pokój.

Miara entuzjazmu, z jakim naród nasz głosował w Narodowym Plebiscycie Pokoju jest fakt, że wielu głosujących nie wystarczyło samo podpisanie się na karcie, że składali oni także oświadczenia pisemne dokumentujące swą nienawiść dla sprawców wojen, miłość i przywiązanie do Polski Ludowej, uczucie najgłębszej sympatii dla Związku Radzieckiego i wielkiego chorążego pokoju Józefa Stalina.

Przeciw solidarnemu frontowi narodu usiłowała prowadzić krecią robotę garstka zdrajców i sprzedawczyków, którzy służą obcym wywiadom przeciw własnemu narodowi, własnej Ojczyźnie. Zdradzieckie zakusy tych agentur okazały się bezskuteczne, rozbiły się o mur świadomości patriotycznej społeczeństwa polskiego. Tylko pojedyncze jednostki tu i ówdzie dały się zdezorientować dywersyjnej robotcie, ale praca wyjaśniająca agitatorów plebiscytu demaskowała — w oczach najbardziej nawet zacofanych — nieliczną robotę agentur.

Plebiscyt zakończył się wnosząc wielki wkład w naszą walkę o pokój, w umacnianie narodowego frontu walki o pokój i plan sześciolatni. Walka o pokój trwa i stąd wynika zadanie nieosłabiania wysiłków i niezniżania naszej aktywności w tej walce. Trzeba by falą wielkiej aktywności najszerzych mas narodu i tego twórczego entuzjazmu, który ogarnął nasz kraj w toku kampanii plebiscytowej być punktem wyjścia dla dalszej walki. Trzeba włączyć tysiące bezpartyjnych aktywistów pokoju, którzy wysunęli się i wyróżnili w czasie tej kampanii do stałej pracy w komitetach obrońców pokoju. Trzeba, by ci nowi aktywiści znaleźli pole dla swego dalszego działania w masowych organizacjach społecznych. Trzeba dołożyć wysiłków, by komitety obrońców pokoju zaktywizowane na fali kampanii plebiscytowej nie tylko nie osłabły swej działalności, lecz przeciwnie — pogłębiły ją, a przede wszystkim prowadziły ją systematycznie, by stały się jeszcze mocniejszym oparciem dla narodowego frontu walki o pokój i plan 6-letni.

Umacniając nasz front narodowy, budując cegła po cegle gmachy Polski Socjalistycznej staniemy się jeszcze silniejszym ogniwem światowego obozu pokoju, któremu przewodzi Związek Radziecki. Zwycięstwo tego obozu w walce o pokój zapewni naszej ojczyźnie drogę nieprzerwanego, wspaniałego rozwoju — będzie zwycięstwem każdego z nas.

Depesza KC KP Czechosłowacji do KC PZPR

(M) Centralny Komitet Komunistyczny Partii Czechosłowacji nadesłał do KC PZPR następującą depeszę:
Droży Towarzysze!
Dziękuję Wam gorąco za pozdrowienia przesłane nam z okazji 30 rocznicy założenia KPCz. Pozdrawiamy bratni naród polski, walczący pod kierownictwem Waszej Partii o szczęśliwą przyszłość.

KOMITET CENTRALNY KOMUNISTYCZNEJ PARTII CZECHOSŁOWACJI

Guderian tworzy oddziały SS i sztab Wehrmachtu w Hiszpanii

(M) BERLIN (PAP). Agencja ADN donosi z Frankfurtu nad Menem, że były generał hitlerowski Guderian upatrzonej na stanowisko naczelnego dowódcy zachodnio-niemieckiej armii najemnej, otrzymał od dowódcy „amerykańskiego polecenia uformowania swego przyszłego sztabu na terytorium Hiszpanii.

Zaciekle walki w Korei

(M) PEKIN (PAP). — W komunikacie ogłoszonym 26 maja dowództwo naczelne koreańskiej armii ludowej donosi, że oddziały armii ludowej, w ścisłym

Komunikat Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju

Narodowy Plebiscyt Pokoju został zwycięsko zakończony. W ciągu 10 dni trwania Plebiscytu do Komitetów Obrońców Pokoju w całym kraju wpłynęło — 18.053.315 podpisanych kart Narodowego Plebiscytu Pokoju, z tego w poszczególnych województwach:

Warszawa m.	— 660.073	Rzeszów	— 990.781
Łódź m.	— 488.402	Lublin	— 1.176.823
Warszawa woj.	— 1.499.568	Białystok	— 667.301
Łódź woj.	— 1.026.701	Olsztyn	— 475.426
Kielce	— 1.100.710	Bydgoszcz	— 1.038.216

Gdańsk	— 697.383
Koszalin	— 376.213
Szczecin	— 391.416
Poznań	— 1.485.358
Zielona Góra	— 410.582
Wrocław	— 1.282.456
Opole	— 595.264
Katowice	— 2.125.674
Kraków	— 1.564.968

Naród polski w potężnej manifestacji jedności i świadomości politycznej dał wyraz swej woli

obrony pokoju przed zakusami imperialistycznych wrogów ludzkości.

Apel Światowej Rady Pokoju, żądający zawarcia Paktu Pokoju między pięciu wielkimi mocarstwami, spotkał się z jednomyślnym poparciem całego społeczeństwa polskiego, wszystkich obywateli, zespolonych w dążeniu do umocnienia niepodległości Ojczyzny. Przyłączając nasz głos stanowią

czy do głosu wszystkich, którzy zagradzają drogę krwawym zamiarom imperialistów, spełniliśmy z honorem nasz obowiązek wobec bojowników o pokój na całym świecie.

Podpisy całego narodu polskiego pod kartą Plebiscytu Pokoju, to nasze zobowiązanie do dalszej nieugiętej i ofiarnej walki o plan 6-letni, o spotęgowanie sił Polski i o zwycięstwo wielkiej sprawy pokoju między narodami.

Sejm przyjął ustawę o trybie przygotowania i uchwalenia Konstytucji Polski Ludowej

Prezydent RP Bolesław Bierut na czele Komisji Konstytucyjnej

Posiedzenie Sejmu Ustawodawczego w dniu 26 maja było jednym z doniosłych posiedzeń Izby. W obecności członków Rządu z tow. Premierem Cyrankiewiczem na czele, Sejm przyjął ustawę o trybie przygotowania i uchwalenia Konstytucji Polski Ludowej oraz powołał członków Komisji Konstytucyjnej, na której czele stanie Prezydent Rzeczypospolitej Bolesław Bierut. Na tym samym posiedzeniu ratyfikowano umowę polsko-radziecką o zamianie odcinków terytoriów państwowych. W loży dyplomatycznej obecny był ambasador ZSRR w Warszawie A. A. Sobolew. Przyjęcie powyższych ustaw Izba powitała długotrwałymi oklaskami. Sejm uchwalił również ustanowienie Ministerstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych, ustanowienie medalu dla żołnierzy pn.: „Siły Zbrojne w służbie Ojczyźnie”, oraz pełnomocnictwa dla Rządu na okres międzysejny. Tow. Wicemarszałek Zambrowski który przewodniczył posiedzeniu, odczytał na jego zakończenie zarządzenie Prezydenta R. P. o zamknięciu sesji wiosennej Sejmu.

USTAWA KONSTYTUCYJNA

z dnia 26 maja 1951 roku

o trybie przygotowania i uchwalenia Konstytucji Polski Ludowej

Zważywszy, że Konstytucja Polski Ludowej będzie miała wielkie znaczenie dla umocnienia i rozwoju osiągniętego Narodu Polskiego, budującego socjalizm, dla dalszego zespolenia Narodu oraz dla utrwalenia niepo-

tencji Polski Ludowej tworzy się Komisja Konstytucyjna.

Art. 2. Przewodniczącym Komisji Konstytucyjnej jest Prezydent Rzeczypospolitej.

Art. 3. Do Komisji Konstytucyjnej wchodzić członkowie przedstawiciele organizacji politycznych, zawodowych i społecznych oraz przedstawiciele nauki, kultury i sztuki.

2 Członków Komisji Konstytucyjnej powołuje Sejm Ustawodawczy zarówno spośród posłów jak i spoza swego składu.

3 Liczbę członków Komisji Konstytucyjnej określa Sejm Ustawodawczy.

Art. 4. Komisja Konstytucyjna może tworzyć podkomisje dla określonych zagadnień konstytucyjnych.

2 Komisja Konstytucyjna i jej podkomisje mogą zapraszać do udziału w swych pracach obywateli, którzy odznaczyli się działalnością państwową lub społeczną jak również wybitnych specjalistów.

Art. 5. Komisja Konstytucyjna opracuje wstępny projekt Konstytucji Polski Ludowej i ogłosi go w celu przeprowadzenia ogólnonarodowej dyskusji nad projektem oraz zgłaszania przez obywateli wniosków, poprawek i uwag.

Art. 6. Na podstawie wniosków, poprawek i uwag, zgłoszonych przez obywateli, Komisja Konstytucyjna opracuje ostateczny projekt Konstytucji Polski Ludowej i przedłoży go Sejmowi Ustawodawczemu do końca 1951 r.

Art. 7. Uchwalenie Konstytucji Polski Ludowej przez Sejm Ustawodawczy wymaga większości 2/3 ustawowej liczby posłów.

Art. 8. Szczegółowy tryb pracy Komisji Konstytucyjnej i jej podkomisji określi regulamin, uchwalony przez komisję.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Lista członków Komisji Konstytucyjnej

przyjęta przez Sejm Ustawodawczy RP w dniu 26.V.1951 r.

Z RAMIENIA POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ:

1. **Berman Jakub** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Podsekretarz Stanu w Prezydium Rady Ministrów
2. **Cheichowski Hilary** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Wiceprezes Rady Ministrów
3. **Cyrankiewicz Józef** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Prezes Rady Ministrów
4. **Jóźwiak Franciszek „Witold”** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Prezes Najwyższej Izby Kontroli
5. **Matuszewski Stefan** — Pełnomocnik Rządu do Spraw Likwidacji Analfabetyzmu
6. **Mazur Franciszek** — poseł na Sejm Ustawodawczy
7. **Minc Hilary** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Wiceprezes Rady Ministrów
8. **Nowak Zenon** — Sekretarz Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
9. **Ochab Edward** — poseł na Sejm Ustawodawczy
10. **Radkiewicz Stanisław** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Minister Bezpieczeństwa Publicznego
11. **Rapacki Adam** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Minister Szkół Wyższych i Nauki
12. **Rokossowski Konstanty** — Marszałek Polski — Minister Obrony Narodowej
13. **Zambrowski Roman** — Wicemarszałek Sejmu Ustawodawczego
14. **Zawadzki Aleksander** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Wiceprezes Rady Ministrów
15. **Fiedler Franciszek** — redaktor „Nowych Drog” — Budowniczy Polski Ludowej
16. **Jarostowski Witold** — Minister Oświaty
17. **Jędrzychowski Stefan** — Poseł na Sejm Ustawodawczy — Zastępca Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego
18. **Kasman Leon** — redaktor naczelny „Trybuny Ludu”
19. **Lange Oskar** — poseł na Sejm Ustawodawczy
20. **Modzelewski Zygmunt** — poseł na Sejm Ustawodawczy — rektor Instytutu Kształcenia Kadr Naukowych
21. **Rybicki Marian** — Minister — Szef Kancelarii Rady Państwa
22. **Skrzeszewski Stanisław** — Minister Spraw Zagranicznych
23. **Szyr Eugeniusz** — Zastępca Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego
24. **Świątkowski Henryk** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Minister Sprawiedliwości

Z RAMIENIA ZJEDNOCZONEGO STRONNICTWA LUDOWEGO:

25. **Kowalski Władysław** — Marszałek Sejmu Ustawodawczego
26. **Niećko Józef** — członek Rady Państwa
27. **Baranowski Wincenty** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Minister bez teki
28. **Ignar Stefan** — Wiceprzewodniczący Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju
29. **Wyczech Czesław** — poseł na Sejm Ustawodawczy
30. **Juszkiewicz Aleksander** — poseł na Sejm Ustawodawczy
31. **Stasiak Ludomir** — Sekretarz Naczelny Komitetu Wykonawczego Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego
32. **Dąb - Kociol Jan** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Minister Rolnictwa i Reform Rolnych
33. **Domański Jan** — Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Przemysłu Rolnego i Spożywczego
34. **Dachów Mikołaj** — poseł na Sejm Ustawodawczy
35. **Szajer Waclaw** — redaktor
36. **Szkap Jan** — redaktor
37. **Rataj Julian** — poseł na Sejm Ustawodawczy
38. **Pietrzak Bolesław** — poseł na Sejm Ustawodawczy
39. **Dumanowski Jan** — Prezes Komitetu Wojewódzkiego Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego w Kielcach

Z RAMIENIA STRONNICTWA DEMOKRATYCZNEGO:

40. **Galaj Dyzma** — prof. Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Olsztynie
41. **Mazur Stanisław** — Budowniczy Polski Ludowej
42. **Barcikowski Waclaw** — Wicemarszałek Sejmu Ustawodawczego
43. **Chajm Leon** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Wiceprezes Najwyższej Izby Kontroli
44. **Jodłowski Jerzy** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Prezes Zrzeszenia Prawników Polskich
45. **Krassowska Eugenia** — posłanka na Sejm Ustawodawczy — podsekretarz Stanu w Ministerstwie Szkół Wyższych i Nauki
46. **Kulczyński Stanisław** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Rektor Uniwersytetu Wrocławskiego
47. **Lukrecjusz Henryk** — poseł na Sejm Ustawodawczy
48. **Michajda Tadeusz** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Minister bez teki
49. **Moskwa Zygmunt** — poseł na Sejm Ustawodawczy
50. **Rabanowski Jan** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Minister Kolei
51. **Wende Jan Karol** — poseł na Sejm Ustawodawczy

Z RAMIENIA KLUBU KATOLICKO - SPOŁECZNEGO:

52. **Frankowski Jan** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Wiceprezes „Caritasu”
53. **Bocheński Aleksander** — poseł na Sejm Ustawodawczy

DZIAŁACZE WOJEWÓDZKICH RAD NARODOWYCH:

54. **Albrecht Jerzy** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Przewodniczący Prezydium Stołecznej Rady Narodowej
55. **Babczyk Jan** — Sekretarz Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach
56. **Bigus Antoni** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Wiceprzewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
57. **Horodecki Julian** — Przewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku
58. **Klimaszewski Ignacy** — Przewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach
59. **Krajewski Michał** — Wiceprzewodniczący Prezydium Stołecznej Rady Narodowej — Budowniczy Polski Ludowej
60. **Malewki Juliusz** — Wiceprzewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie
61. **Migon Włodzimierz** — Przewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu
62. **Minor Marian** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Przewodniczący Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi
63. **Mrocheń Jan** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Wiceprzewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Opolu
64. **Musiak Jan** — Przewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie
65. **Pajak Tadeusz** — Przewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie
66. **Patrycja Julia** — Wiceprzewodnicząca Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie

Z RAMIENIA CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH:

67. **Kłosiwicz Wiktor** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych
68. **Piwowska Irena** — posłanka na Sejm Ustawodawczy
69. **Czerwiński Marian** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Przewodniczący Zarządu Głównego Związku Zawodowego Górników

Z RAMIENIA ZWIĄZKU MŁODZIEŻY POLSKIEJ:

70. **Bieć Józef** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Przewodniczący Zarządu Głównego Związku Zawodowego Metalowców
71. **Krzywicki Zygmunt** — Przewodniczący Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Włókienniczego
72. **Stachacz Stanisław** — Przewodniczący Zarządu Głównego Związku Zawodowego Kolejarzy
73. **Kuroczko Eustachy** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Przewodniczący Zarządu Głównego Związku Zawodowego Nauczycielstwa Polskiego
74. **Dechnik Józef** — poseł na Sejm Ustawodawczy
75. **Matwin Władysław** — Przewodniczący Zarządu Głównego Związku Młodzieży Polskiej
76. **Marzec Mieczysław** — poseł na Sejm Ustawodawczy
77. **Jaworska Helena** — posłanka na Sejm Ustawodawczy
78. **Janeczka Leon** — Sekretarz Zarządu Głównego Związku Młodzieży Polskiej

Z RAMIENIA ZWIĄZKU SAMOPOMOCY CHŁOPSKIEJ:

79. **Ozga-Michalski Józef** — poseł na Sejm Ustawodawczy
80. **Jaworski Marian** — poseł na Sejm Ustawodawczy

Z RAMIENIA SPÓŁDZIELCZOŚCI:

81. **Kołodziej Henryk** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Prezes Naczelnej Rady Spółdzielczej, członek Rady Państwa
82. **Bieniek Stanisław** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Prezes Centralnego Związku Spółdzielczego

Z RAMIENIA LIGI KOBIEC:

83. **Sztachelska Irena** — posłanka na Sejm Ustawodawczy — Honorowa Przewodnicząca Ligi Kobiet
84. **Musiak Alicja** — Przewodnicząca Ligi Kobiet
85. **Orłowska Edwarda** — posłanka na Sejm Ustawodawczy
86. **Kłuszyńska Dorota** — posłanka na Sejm Ustawodawczy
87. **Jaszczukowa Maria** — posłanka na Sejm Ustawodawczy
88. **Tomeczek Zofia** — posłanka na Sejm Ustawodawczy

PRZEDSTAWICIELE NAUKI:

89. **Chalubiński Józef** — rektor Uniwersytetu Łódzkiego
90. **Dembowski Jan** — prof. Uniwersytetu Łódzkiego — Przewodniczący Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju
91. **Halban Leon** — prof. Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie
92. **Jabłoński Henryk** — prof. Uniwersytetu Warszawskiego — Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Oświaty — poseł na Sejm Ustawodawczy
93. **Marchlewski Teodor** — rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego — poseł na Sejm Ustawodawczy
94. **Mazur Stanisław** — prof. Uniwersytetu Warszawskiego — poseł na Sejm Ustawodawczy
95. **Nitsch Kazimierz** — prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego — Prezes Polskiej Akademii Umiejętności
96. **Rozmarny Stefan** — prof. Uniwersytetu Warszawskiego
97. **Wasilkowski Jan** — rektor Uniwersytetu Warszawskiego
98. **Wojechowski Zygmunt** — prof. Uniwersytetu Poznańskiego

PRZEDSTAWICIELE KULTURY I SZTUKI:

99. **Kruczkowski Leon** — poseł na Sejm Ustawodawczy — Prezes Związku Literatów
100. **Eubiński Konstanty** — publicysta
101. **Nalkowska Zofia** — posłanka na Sejm Ustawodawczy — pisarka
102. **Putrament Jerzy** — Sekretarz Generalny Związku Literatów
103. **Zółkiewski Stefan** — poseł na Sejm Ustawodawczy.

Pismo delegacji radzieckiej do sekretariatu ONZ

(a) NOWY JORK (PAP). Dnia 21 maja br. sekretariat ONZ przesłał delegacji radzieckiej w ONZ depesze z prośbą o podanie do wiadomości rządu radzieckiego tekstu rezolucji Zgromadzenia Ogólnego z 18 maja br. w sprawie embargo na dostawy towarów dla Chińskiej Republiki Ludowej. Dnia 23 maja delegacja radziecka w ONZ przesłała sekretariatowi ONZ pismo, w którym stwierdza m. in.:

Mimo represji dokerzy Nowej Zelandii kontynuują strajk

(f) LONDYN (PAP). — Już przeszło 3 miesiące trwa strajk dokerów w Nowej Zelandii, walczących o podwyżkę płac i lepsze warunki pracy. Strajk objął dokerów Wellington, Oakiand, Dunedin i innych portów Nowej Zelandii.

Rząd nowozelandzki rozpoczął represje przeciw strajkującym dokerom w czasie wizyty w Nowej Zelandii inicjatora paktu Oceanu Spokojnego Dullesa. Rząd nałożył areszt na wszystkie fundusze związku zawodowego robotników portowych. Policja wdarła się i zagarnęła siedzibę zw. zaw. robotników portowych w Oakland. Aby złamać strajk, skierowano do pracy w portach żołnierzy i lamistyków oraz rozwiązano organizację związkową dokerów.

Związkowcy polscy pozdrawiają francuskich towarzyszy

(f) Centralna Rada Związków Zawodowych wysłała depeszę do prezydium XXVII Kongresu Krajowego Francuskiej Popuszczonej Konfederacji Pracy — CGT, który rozpoczyna obrady w dniu 27 bm. W depeszy CRZZ czytamy m. in.:

Zakończenie zjazdu korespondentów „Piomyka”

(f) Pod hasłem: „Przedownik pracy i nauki korespondentów”, „Korespondentów przedownikami” obradowali w Warszawie na I Krajowym Zjeździe uczniowie szkół podstawowych — korespondentów dziecięcego pisma „Piomyka”.

„My, najmłodsi korespondenci w Państwie — piszą w tej depeszy uczestnicy zjazdu, prze kazując Prezydentowi RP wyrazy poważania i gorące, serdeczne pozdrowienia — przyrzekamy, że każdy z nas będzie starał się zostać przedownikiem w nauce i pracy społecznej”.

W kilku zdaniach

ZWIĄZKI RADZIECKIE I OJCZYZNA TELEWIZJI W dniu 26 bm. miało 40-lecie pierwej nadejścia „Der Arbeit” do pierwej przeprowadzonej przez prof. Instytutu Technologicznego w Petersburgu — Borysa Rozinga. 40 lat temu radziecki zamontował po raz pierwszy audytorium telewizyjne.

NOVA METODA WIERZENIA W PRZEMYSLE NAFTOWYM ZSRR

MOSKWA (PAP). Znany nowator przemysłu naftowego, dwukrotny laureat Nagrody Stalinowskiej, inżynier — Aga Nelmata, o 25 dni przed terminem zakończył wiercenie nowego szybu naftowego na dnie Morza Kaspijskiego. Nymata prowadził prace wiercenia przy pomocy jednego agregatu i jednocześnie w trzech kierunkach. Uprószczenie technologii między wiercenia stwarza ogromne perspektywy dalszego podniesienia wydajności pracy w przemyśle naftowym.

ROZRUCHY W NEPALU

(f) MOSKWA (PAP). — Agencja TASS donosi: Jak stwierdza dziennik „Hindustan Times” w Islamabadzie, w Nepalu, w prowincji Bagmati, wzięły rozruchy ludowe, które rozszerzają się na inne dzielnice, w szczególności na rejon Danka, położony o 35 mil na północ od Biratnary.

RZĄD CZECHOSŁOWACKI DOMAGA SIĘ OD AUSTRII WYDANIA ZBRONIA WYWOJENNEGO

WIEDŃ (PAP). Korespondent prawni dziennika „Der Abend” donosi, iż rząd czeskosłowacki domaga się od rządu austriackiego wydania broni wojennej, którą w czasie wojny dokonał szereg wojsk w Pradze i na Słowacji.

Przebieg posiedzenia Sejmu Ustawodawczego w dniu 26 maja

W pierwszym punkcie porządku dziennego posiedzenia Sejmu Ustawodawczego w dniu 26 maja pos. Juszkiewicz (ZSL) zreferował w imieniu „Komisji Spraw Zagranicznych” projekt ustawy o ratyfikacji umowy polsko-radzieckiej o zamianie odcinków terytoriów państwowych.

Streszczenie przemówienia przyjętego gorącymi oklaskami i brawami podaliśmy oddzielnie. W wyniku głosowania Sejm jednomyślnie ratyfikował umowę.

Z kolei sprawozdawca, projekt ustawy o trybie przygotowania i uchwalenia Konstytucji był pos. Jodłowski (SD). Streszczenie przemówienia posła Jodłowskiego podaliśmy oddzielnie. Wobec tego, że uchwalenie tej ustawy wymagało kwalifikowanej większości posłów, tow. Wicemarszałek Zambrowski, który przewodniczył posiedzeniu zarządził liczenie głosów. Wszyscy obecni na sali posłowie głosowali za ustawą. Uchwalenie tej ustawy przyleż zostało przyjęte większością 277 głosów.

„Sily Zbrojne w Służbie Ojczyzny”

Taka jest nazwa medalu którego ustanowienie uchwalił Sejm. Odnaczenie to będą o-

trzymywali żołnierze, wyróżniający się dużej mierze, wzorową służbą. Medal posiada trzy stopnie: brązowy, srebrny i złoty. Ustawę referował pos. Ozga-Michalski (ZSL).

Ministerstwo PGR-ów

W ramach uchwalonej z kolei ustawy o organizacji władz naczelnych w dziedzinie rolnictwa (sprawozdawca — tow. pos. Knothe — PZPR), Sejm postanowił utworzenie urzędu Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych. Powołanie, które stawia przed PGR-ami plan 6-letni, wymaga, aby ich problematyka zajmowała się oddzielnym resortem. PGR-y stanowią poważny odcinek w gospodarce narodowej, obejmujący kilkadziesiąt różnych kierunków produkcyjnych. Przedsiębiorstwa te zajmują około 10 proc. użytków rolnych i zatrudniają kilkadziesiąt tysięcy pracowników. Udział PGR-ów w produkcji towarowej rolnictwa wzrósł w 1955 r. w 1949 r. do 15,9% w 1955 r.

Likwidacja ochrony skarbowej

Z kolei na porządku dziennym stała sprawa likwidacji ochrony skarbowej. Projekt ustawy referował pos. Sobol (SD). Ochronę skarbową powołano do życia bezpośrednio po wojnie dla zwalczania przestępstw skarbowych. Obecnie gdy zakres działania ochrony przeszedł do innych resortów, nie ma potrzeby dalszego utrzymywania tego organu. Sejm aprobował ustawę.

W debacie posłowie Wysocki (ZSL) i Dechni (PZPR) poparli projekt ustawy, uchwalonej następnie przez Sejm.

Pełnomocnictwa dla Rządu

W ostatnim punkcie porządku na wniosek sprawozdawcy tow. pos. Morawskiego (PZPR), Sejm upoważnił Rząd do wydawania dekretów z mocą ustawy w okresie między sesjami. Referent podkreślił, iż uzależnienie tego upoważnienia jest w zgodzie z interesami państwa i realizacją planu 6-letniego.

W zakończeniu posiedzenia tow. Wicemarszałek Zambrowski odczytał zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o zamknięciu zwyczajnej sesji wiosennej Sejmu.

Korzystna dla Polski umowa z ZSRR w sprawie zamiany odcinków terytoriów państwowych jest przejawem stalinowskiej idei braterstwa narodów

Streszczenie przemówienia posła A. Juszkiewicza na posiedzeniu Sejmu

Jako sprawozdawca Komisji Spraw Zagranicznych zabrał głos na posiedzeniu Sejmu pos. A. Juszkiewicz, przemawiając w związku z ratyfikacją polsko-radzieckiej umowy w sprawie zamiany odcinków terytoriów państwowych. Podajemy streszczenie przemówienia:

Blizsze zapoznanie się z treścią i przedmiotem układu możemy nam, że mamy tu do czynienia z jeszcze jednym przejawem braterstwa i przyjaźni między Polską a Związkiem Radzieckim. Układ stanowi przejaw nowego typu stosunków międzynarodowych, opartych na bezwarunkowym poszanowaniu równości praw, a zatem i interesów w stosunkach między dwoma państwami, bez względu na to, że jedno z nich jest o wiele większe i potężniejsze od drugiego. Stosunki takie mogą istnieć tylko między państwami kroczącymi drogą socjalizmu. W stosunkach z państwami imperialistycznymi, załatwienie tego rodzaju sprawy — jak omawiany układ — byłoby niemożliwe.

Rządowi RP chodziło o uzyskanie całej części terytorium drohobyckiego obwodu Ukrainy ZSRR, przylegającego do pow. leskiego w woj. rzeszowski, w celu uzyskania pewnej ilości źródeł naftowych, a także w celu rozwiązania trudności natury komunikacyjnej, ujemnie odbijających się na naszej gospodarce leśnej. Jako rekompensatę ofiarowaliśmy skrawek czysto rolniczygo obszaru — zycznej gleby południowego cypla Lubelszczyzny — dający Związkowi Radzieckiemu także poważne udogodnienia komunikacyjne.

W związku z omawianą przez Sejm ustawą o trybie przygotowania i uchwalenia Konstytucji Polskiej Ludowej zabrał głos w Sejmie poseł J. Jodłowski. Powiedział on między innymi:

Konstytucja będzie miała wielkie znaczenie dla umocnienia i rozwoju osiągnięć narodu polskiego budującego socjalizm, dla dalszego zespolenia narodu i utrwalenia naszej niepodległości

Streszczenie przemówienia posła J. Jodłowskiego w Sejmie

W związku z omawianą przez Sejm ustawą o trybie przygotowania i uchwalenia Konstytucji Polskiej Ludowej zabrał głos w Sejmie poseł J. Jodłowski. Powiedział on między innymi:

Uchwalenie Konstytucji Rzeczypospolitej jest zasadniczym, historycznym zadaniem Sejmu Ustawodawczego. Referowana Obecnie ustawa zmierza do realizacji tego zadania. Ma ona na celu określenie trybu przygotowania i uchwalenia Konstytucji Polskiej Ludowej.

Konstytucja jest ustawą zasadniczą, mającą normować w sposób fundamentalny strukturę ustroju państwowego oraz ustroju społeczno-gospodarczego Państwa, a nadto określać podstawowe prawa i wolności obywatelskie. Taki charakter nosi Konstytucja Stalinowska — ten wielki, doskonały wzór wszystkich prawdziwych demokratycznych Konstytucji.

W państwach demokracji burżuaznej o ustroju kapitalistycznym ustawy konstytucyjne zajmują się głównie formalnymi instytucjami ustroju państwowego, spychając na dalszy plan zagadnienia społeczne i gospodarcze. W przeciwnym razie tego konstytucja socjalistyczna jest odbiciem rzeczywistości, wyraża rzeczywisty stosunek sił klasowych. Normuje ona nie tylko urządzenia polityczno-państwowe, ale przede wszystkim jasno określa ustroj społeczno-gospodarczy. Mowa przyczyna tutaj słowa Stalina, który powiedział, że Konstytucja jest rejestracją i ustawodawczym utrwaleniem tych zdobyczy, które już zostały osiągnięte i zabezpieczone i że to właśnie stanowi o jej zasadniczym charakterze. Konstytucja krajów demokracji ludowej, krajów budujących socjalizm, powinny odpowiadać tym samym założeniom co Konstytucja kraju zwycięskiego socjalizmu.

Oceniając z tego punktu widzenia moment podjęcia zadania opracowania nowej Konstytucji, wyrażam głęboką nadzieję, że w okresie budowy pod-

staw socjalizmu, a zatem w okresie przejściowym, uchwalenie Konstytucji już w tym okresie jest całkowicie uzasadnione, ponieważ drogi i kierunki rozwoju, prowadzące do budowy socjalizmu, są dziś nie tylko programem na przyszłość, ale istnym, konkretnym rzeczywistości. Podstawowym prawem rozwojowym demokracji ludowej, jako formy dyktatury proletariatu, jest rozwój w kierunku socjalizmu — i to prawo nie tylko może, ale powinno zostać utrwalone w nowej Konstytucji.

Nowa Konstytucja Polskiej Ludowej utrwalili nasze zasadnicze polityczne, społeczne, gospodarcze i kulturalne osiągnięcia, ułomności drogi i kierunki, które prowadzą do realizacji dzieła budowy socjalizmu. Dlatego Konstytucja ta nie będzie miała charakteru programu na przyszłość, ale — w myśl wskazań Stalina — będzie utrwaleniem rzeczywistości, wykonywanej w sferze politycznej i walką polską mas pracujących.

Posł — sprawozdawca omówił następnie zagadnienia dotyczące trybu opracowania i uchwalenia nowej Konstytucji. Konstytucja powinna być dziełem przedstawicieli możliwie najszerszych warstw społeczeństwa, po winna być poddana kontroli i ocenie całego narodu. Dlatego kluby poselskie uznały, że w pracach nad Konstytucją Sejm nie może poprzestać na powołaniu własnej Komisji. Toteż projekt ustawy przewiduje powołanie do życia specjalnej Komisji Konstytucyjnej nie tylko spośród członków Sejmu, lecz i spośród — spośród przedstawicieli organizacji społecznych, politycznych i zawodowych, przedstawicieli nauki, kultury i sztuki.

Projekt ustawy przewiduje, że Komisja Konstytucyjna prowadzić będzie swe prace pod wysokim przewodnictwem Prezydenta RP Bolesława Bieruta, który sformułował w sposób

6,4 miliona Koreańczyków podpisało apel o zawarcie Paktu Pokoju

Akcja zbierania podpisów pod Apellem o zawarcie Paktu Pokoju trwa i rozwija się we wszystkich krajach. Podpisuje apel bohaterki ludu Korei walczącej przeciw amerykańskiej interwencji. Walczą o zakończenie agresywnej wojny amerykańskiego imperializmu postępowe kół w samych Stanach Zjednoczonych. Hasło walki o pokój łączy wszystkie miłujące swój naród.

(f) PEKIN (PAP). Jak donosi z Phejanu agencja Nowych Chin, liczba Koreańczyków, którzy podpisali apel o zawarcie Paktu Pokoju pięciu mocarstw wynosiła już w dniu 20 maja przeszło 6.400 tysięcy osób. Z akcją podpisywania apelu polączoną jest w Korei kampania zbierania darów dla armii ludowej.

W Nowym Jorku, Bostonie, Detroit i Milwaukee odbyły się zebrańia pod hasłem poparcia rezolucji Johnsona. Przedstawiciele związku zawodowego futrzarzy i garbarzy, liczącego 100 tysięcy członków i związku zawodowego robotników przemysłu samochodowego — wysłali depesze do senatora Johnsona, wyrażające solidarność z jego stanowiskiem.

W USA rozwija się akcja za zakończeniem wojny w Korei

(f) NOWY JORK (PAP). Organizacja „Amerykański pochód w Obronie Pokoju” postanowiła wystosować do dnia 30 maja poświęconego pamięci poległych żołnierzy — 50 tysięcy depeszy do prezydenta Trumania, popierających propozycję senatora Johnsona zakończenia woj-

Największy system energetyczny świata powstaje w ZSRR

(f) MOSKWA (PAP). — Dziennik „Krasnyj Flot” zamieścił artykuł inż. Sarkisowa poświęcony rozwojowi energetyki radzieckiej w związku z budową gigantycznych elektrowni wodnych na Woltzie.

Autor wskazuje, że dla wyposażenia gigantycznych elektrowni wodnych na Woltzie należy skonstruować, wyprodukować i zmontować w niezwykle krótkim czasie dziesiątki turbin wodnych i motorów elektrycznych o ogromnej mocy. Waga agregatu składającego się z turbiny i motoru elektrycznego sięgać będzie 3000 ton.

Wysokość takiego agregatu odpowiadać będzie wysokości 10-piętrowego budynku. Linie wysokiego napięcia biegnące od kujbyszewskiej i stalingradzkiej elektrowni wodnych połączą w kierunku południowym systemy energetyczne Powoła — kujbyszewskiej, saratowskiej, stalingradzkiej i astrachańskiej z systemami ener-

Nacjonalizacja brytyjskiego trustu naftowego położy kres jego ingerencji w wewnętrzne sprawy Iranu

Oświadczenie premiera Mossadeka

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi z Teheranu: Dnia 25 maja w gmachu Medżlisu (parlamentu) odbyła się konferencja prasowa, na której premier Iranu Mossadek złożył przedstawicielom prasy irańskiej i zagranicznej oświadczenie w sprawie nacjonalizacji przemysłu naftowego i ogólnej sytuacji w kraju.

Premier Mossadek wskazał na niezwykle ciężkie warunki bytu ludności Iranu, który dysponuje jednocześnie olbrzymimi źródłami bogactw. Rokowania w sprawie pożyczek zagranicznych, które toczyły się w ciągu ostatnich kilku lat — powiódł premier Mossadek — nie dały pozytywnych wyników i obecnie Iran może polegać jedynie na własnych siłach. Mossadek dodał mowę — Iran, zdobywając się na to, aby przywrócić do życia byłego Anglo Iraniskiego Towarzystwa Naftowego (A-I-TN) usunie źródło intrzy i korupcji, położy kres nieczynnemu i niezasadzonemu ingerencji b. A-I-TN w wewnętrzne sprawy kraju oraz umocni w ten spo-

sób swa gospodarkę i zapewni swa niezależność. Opór, jaki b. A-I-TN stawia restauracji praw Iranu — stwierdził Mossadek — jest zrozuwalny, gdyż Towarzystwo to pragnie zapewnić sobie jak największe zyski. Jednakże argumenty, które przytaczają pewne mocarstwa pretendujące do roli rzecznika prawa i sprawiedliwości oraz obrońcy wolnych narodów są wielce zadziwiające i wywołują tylko ubolewanie. Nasi przeciwnicy — mówił premier — a zwłaszcza prasa b. A-I-TN chcą przedstawić nacjonalizację jako akt wywłaszczenia. Jednakże rząd Iranu nigdy nie zamierzał konfiskować czyjejkolwiek bądź własności. Rząd

irański pragnie przejąć trochę o swój własny przemysł naftowy i b. A-I-TN nie pozostaje innego jak przekazać własność jej prawnemu właścicielowi. Premier Mossadek podkreślił ponownie, że Iran ma suwerenne prawo do upaństwowienia swego przemysłu naftowego i że żaden arbitralny nie jest upoważniony do omawiania tego zagadnienia. Premier dodał, że przy dokonaniu nacjonalizacji mowa może być tylko o rekompensacie strat, których rozpatrzenie przewidziane jest ustawą.

Na zakończenie Mossadek oświadczył: „Jeśli rząd angielski lub jakikolwiek inny rząd będą nalegały, aby b. A-I-TN kontynuowało swa działalność, dopro wadzi to do fatalnych następstw dla całego wolnego świata i żadna siła nie będzie w stanie zapobiec poważnym wydarzeniom, dla których narastają powstają pomyślne warunki”.

Haniebna uchwała o embargo demaskuje plany USA rozszerzenia agresji w Azji

(f) MOSKWA (PAP). W dzienniku „Izwiestia” ukazał się komentarz na temat nieudolnych prób zatuszowania agresywnej polityki imperializmu amerykańskiego, czynionych przez koła rządzące USA.

Wśród różnorodnych manewrów, mających na celu ukrycie agresywnej polityki imperializmu amerykańskiego i „obalenie” oczywistego faktu, że polityka ta doznaje bankructwa — pisze dziennik — wybitnym miejsce zajęło miało śledztwo senackie w tzw. „sprawie Mac Athura”.

Jeśli ktokolwiek mógł żywić nadzieję, że w tym kierunku przeprowadzenie ogólnonarodowej dyskusji nad projektem Konstytucji oraz stwarza możliwość zgłoszenia wniosków, poprawek i uwag przez każdego obywatela. Konstytucja utrwalająca zdobycie całego narodu budującego socjalizm powinna być wypracowana i uchwalona przez jego czynny udział, pod jego kontrolą i za jego aprobacją. Postanowienia ustawy o ogólnonarodowej dyskusji są dobitnym wyrazem tego jak Państwo Ludowe docenia politykę i krytyki. Ustawą będzie jeszcze jednym krokiem w realizacji leninowskiej tezy o wciąganiu najszerszych mas pracujących do bezpośredniego udziału w rządzeniu państwem. Konstytucja będzie przedmiotem pracy i myśli całego zjednoczonego narodu.

175 lat Teatru Wielkiego w Moskwie

W dniu 28 maja odbędzie się w Moskwie uroczystości jubileuszowe, z którymi łączy się cały postępowy świat kulturalny. 175 lat temu na wiosnę 1776 r. otwarty został w Moskwie Teatr Wielki, dziś — Państwowy Akademicki Teatr Wielki ZSRR, teatr opery i baletu.

Moskiewski Teatr Wielki powstał w okresie, gdy sztuka narodu rosyjskiego przeżywała wspaniały rozkwit. Czując się nieprzebranego skarba muzyki ludowej, kompozytorzy Sokolowski, Paskiewicz, Fomin i inni stworzyli pierwsze rosyjskie opery, oraz opery komiczne, które pojawiły się na scenie nowozałożonego teatru. Rozpoczęła się już wówczas walka o zwycięstwo twórczości rosyjskiej w rosyjskim teatrze — przeciwko dominowaniu sztuki obcej, kosmopolitycznej, o należyty rozwój narodowej muzyki rosyjskiej.

Przełomowa data w dziejach Teatru Wielkiego — przełomowa data w rozwoju rosyjskiej muzyki — stał się rok 1842, rok wystawienia opery Glinki „Iwan Susanin”, po której w parę lat później powstała na scenie Teatru Wielkiego druga opera Glinki „Ruslan i Ludmila”. Premierzy to przyczyniły się najbardziej do rosnącego rozgłosu Teatru Wielkiego nie tylko w Rosji, ale i za jej granicami. W twórczości Glinki, a następnie innych wielkich kompozytorów rosyjskich drugiej

też Teatr Wielki cenne opery zagraniczne. Znajdują do Teatru Wielkiego dostęp wybitne dzieła twórczości operowej, pisane przez kompozytorów wspaniałych narodów radzieckich. Praca Teatru Wielkiego znajduje pełne uznanie całego społeczeństwa radzieckiego. 12 przedstawił oper 65 najwybitniejszych artystów tego teatru zostały nagrodzonych najszerszą publicznością, najchlubniejszą nagrodą radziecką — Nagrodą Stalinowską.

Spoteczniwemu polskiemu wspólniaku muzyka rosyjska i radziecka, a i sławny balet rosyjski, są dobrze znane i bliskie. Muzyka rosyjska posiada w Polsce wiarygodnych wielbicieli, występy baletu rosyjskiego witanie są entuzjastycznie. Opery rosyjskie należą do żelaznego repertuaru polskich teatrów operowych i niejednokrotnie wywarły głęboki wpływ na polską sztukę i polski teatr.

Spoteczniwemu polskiemu wyższemu radością witało i piękny sukces naszej narodowej opery „Halka”, wystawionej w Teatrze Wielkim. W chlubną rocznicę Teatru Wielkiego — świadczą o wspaniałej ciągłości kulturalnej rosyjskiej i radzieckiej sztuki — społeczeństwo polskie i polski świat muzyczny z największą serdecznością życzy Teatrowi Wielkiemu dalszej chlubnej pracy dla dobra sztuki i społeczeństwa polskiego.

J. A. SZCZEPANSKI

Lud włoski w przededniu wielkiej batalii

(ARTYKUŁ NAPISANY SPECJALNIE DLA „TRYBUNY LUDU”)

Cesare Marcucci

Wyborcze obietnice chadecji i fakty

Obecna kampania wyborcza toczy się w warunkach zupełnie innych, aniżeli kampania wyborcza przed 18 kwietnia 1948 roku.

Obecna kampania wyborcza toczy się w warunkach zupełnie innych, aniżeli kampania wyborcza przed 18 kwietnia 1948 roku. Wówczas De Gasperi i spółka nie szczędziła demagogicznych obietnic. Obecnie istnieją fakty, które jasno wykazują kłamstwa i oszustwa, dokonane przed 18 kwietnia i potem. Obiecany pokój i niezawisłość, a dzisiaj Włochy są związane paktem atlantyckim i stanowią część bloku wojennego. Terytoryum narodo-

Przyrzekano dobrobyt — a dziś wszyscy bogactwa narodowe pochłonął wścigły zbrojny i nędza spada na rodziny włoskie wraz ze stale wzrastającym bezrobociem. Przyrzekano respektowanie konstytucji, zagwarantowanie najbardziej podstawowych wolności — a dziś nie tylko krótkie palce politycy, ale dosłownie nawet do tego punktu, kiedy rozpoczęli swoją działalność trybunały wojskowe, aby skazywać obrońców pokoju.

W ostatnich dniach skazano dwóch partyzantów, oskarżonych o wykonanie wyroku śmierci w r. 1944 na zdrajcach faszystowskich, na dożywotnie więzienie i 20 lat więzienia.

De Gasperiu nie pozostało poza hasłami antykomunizmu i brutalnym terrorem. Właśnie na nich opiera się obecna kampania przedwyborcza chadecji i jej satelitów.

Przyrzekano dobrobyt — a dziś wszyscy bogactwa narodowe pochłonął wścigły zbrojny i nędza spada na rodziny włoskie wraz ze stale wzrastającym bezrobociem. Przyrzekano respektowanie konstytucji, zagwarantowanie najbardziej podstawowych wolności — a dziś nie tylko krótkie palce politycy, ale dosłownie nawet do tego punktu, kiedy rozpoczęli swoją działalność trybunały wojskowe, aby skazywać obrońców pokoju.

Właśnie na nich opiera się obecna kampania przedwyborcza chadecji i jej satelitów. Przyrzekano respektowanie konstytucji, zagwarantowanie najbardziej podstawowych wolności — a dziś nie tylko krótkie palce politycy, ale dosłownie nawet do tego punktu, kiedy rozpoczęli swoją działalność trybunały wojskowe, aby skazywać obrońców pokoju.

Największe rozczarowanie przyniosła kierownictwu chadecji sprawa zblokowania list wyborczych. W wielu miejscowościach terenowe oddziały socjalistyczne i partii socjalistycznej, w innych wystawili listy niezależne, niezablokowane.

W niektórych miejscowościach, jak np. w Paenzy, partie zablokowały listy z listami partii komunistycznej i partii socjalistycznej, w innych wystawili listy niezależne, niezablokowane. W Taranto przywódcy partii republikkańskiej rozwiązały ten odwołany zablokowania list do studenckich — komunistów, zobowiązując się głosować na listę niezablokowaną z chadecją.

Przeciwko blokowemu De Gasperi — Saragat — Paacciardi twar do stanął zjednoczony front KP Włoch i Włoskiej Partii Socja-

listycznej, sprzymierzony z tymi wszystkimi, którzy jako prawdziwi patrioci widzą w polityce chadecji istotne niebezpieczeństwo dla przyszłości kraju. Walka niewątpliwie będzie ostra, ponieważ chadecja, jak to jest w jej zwyczaju, ucieka się do każdego środka: szantażu, korupcji, terroru klerikalnego — aby tylko utrzymać swoje pozycje.

Walka o przyszłość Włoch

Dla każdego uczciwego Włocha, jakiegokolwiek byłby jego przekonania polityczne lub wierzenia religijne, nie powinny istnieć wątpliwości w kwestii wyboru. „Jeśli nieznajemy się chadecji i jej satelitów, to stwierdzamy apel do wyborców wydana przez KP Włoch — kontynuować dotychczasową politykę, Włochy raz jeszcze doprowadzone zostaną do ruiny gospodarczej, do otwartej tyranii, do wojny, do katastrofy. Polityka pokoju i niezawisłości, która oddała niebezpieczeństwo wojny, polityka pracy i rozwoju produkcji, która otworzyła fabryki, zmniejszyła bezrobocie, dała ludowi domy, lepsze płace, pensje, emerytury, zmniejszy ciężar podatków, polityka przestrzegania wolności wszystkich obywateli, przestrzegania konstytucji — oto ceno się do magmy w interesie wszystkich”.

Pod tym sztandarem jedności w walce włoskiej masy pracującej przygotowują się pod kierownictwem partii komunistycznej do jednej z najważniejszych batalii, której wynik może mieć ogromne znaczenie dla losów całego kraju.

Na marginesie

System i metodyka

Ostatnio w Niemczech zachodnich odbyła się konferencja wybranych nauczycieli okręgu Duesseldorf. W obradach wziął udział sam minister oświaty Nadrenii — Westfalii — pani Teusch.

Można by się spodziewać, że na tego rodzaju konferencji radzić się będzie nad upowszechnieniem oświaty, czy nad znalezieniem środków dla odciążenia tak licznych w Trizonii głodujących dzieci, a może nawet nad protestem przeciwko zamianianiu szkół w koszarę anglo-amerykańskich wojsk okupacyjnych.

Myliłby się zasadniczo każdy, kto by tak sądził.

Podsumowaniem obrad konferencji była sprawa „jednoczenia systemu i metodyki” nauk o państwie, w związku z zagadnieniem „niemieckich terenów na wschód od Odry i Nysy”.

Według rewizjonistycznego mniemania p. Teusch we wszystkich szkołach powinna być wykładana nauka o państwie, odróżniająca granicę na Odrze i Nysie.

Konferencja odbyła się na terenie wystawy „Deutsche Heimat im Osten” (Niemiecka ojczyzna na Wschodzie), a towarzyszący jej widać było dobrze dobrane.

Sprawa rewizjonistycznej propagandy w ramach nauki o państwie była jednym z tematów obrad roztrząsanych z szeregów pieczęlowością. Należy się tylko dziwić, że zagadnienie systemu i metodyki zabrano (tytuł czasu „szanownym” „kulturtaegerem” z Trizoni).

Sprawa jest przecież całkiem prosta: system amerykański, a metodyka hitlerowska. (ZETOS)

Śladem lekospisu Pod adresem przemysłu farmaceutycznego

W. Skulska

Oh, S-ki, klient jednej z aptek społecznych czuje się i to słownie zadowolony. Nie może bowiem otrzymać w aptece Carbo ligni (węgiel) w tabletkach, a skądinąd wie o tym, że Centralny Zarząd Przemysłu Farmaceutycznego wykonał plan pierwszego kwartału br. w 103 procentach.

Spróbujmy pomóc naszemu czytelnikowi w rozwiązaniu tej zagadki! Otóż rzecz w tym, że CZPF wykonał wprawdzie plan wartościowy w 103 procentach, za to w planie asortymentowym zawiodł i to bardzo poważnie. Cyfrę trudno byłoby tu ustalić, ponieważ zaistniała w tej materii dość znaczna różnica między przeliczaniem a odbiorcą produkcji — „Centrofarmem”.

„Centrofarm” słusznie uważa, że towar do odbioru — to artykuł skonfiskowany (przeznaczony do sprzedaży). Przemysł zaś zalicza do planu wykonania leki wyprodukowane, choć nie przygotowane do zbytu. Przeważało trudno było w końcu stwierdzić procent wykonania, a raczej niewykonania planu asortymentowego — niechaj przemówią za cyfrę — fakty.

Oh, S-ki w wędrowce po aptekach nie mógł między innymi otrzymać popularnego środka leczniczego — wina pęspynowego. Przyczyną braku nie trudno będzie ustalić. Bowiem z zawiąnięcia pierwszego kwartału wynika, że wytwórnia Nr 7 w Włocławsku w tym styczniu ani w lutym planu produkcji Tintura Rhei Vinosa (właśnie wina pęspynowego) — nie wykonała. Powód — brak surowca. Surowcem jest tu przede wszystkim wino. Niewielkich ilości wina pęspynowego, koniecznego do produkcji leków, nie powinno nam braknąć, zwłaszcza wobec importu z Rumunii czy Węgier.

Surowiec, jak to wykazują fakty, nie zawsze ukrywa się w odległych krajach. Czasem znajduje się niedaleko, tuż obok. Np. fabryka „Doza” w Łodzi, która w miesiącu styczniu i lutym nie dostarczyła „Centrofarmowi” towaru z powodu braku surowca, znalazła go przypadkowo... w Hurtowni „Centrofarmu”.

Granulkować czy... tabletkować?

Czasem bywa, że tzw. obiektywne trudności kryją po prostu oportunisty, karygodne wygórowanie.

W sprawozdaniach wytwórni CZPF w rubryce: przyczyny nie wykonania planu, spotykamy często (zbyt często) usprawiedliwienie „brak opakowań”. I tak w okresie, kiedy brak jest w aptekach witaminy „C”, artykułu poszukiwanego właśnie wtedy, kiedy nie ma na rynku świeżych owoców, 144 tys. pudełek witaminy „C” nie zostało oddanych do sprzedaży z powodu tychże opakowań. Konkretnie — z powodu braku pudełek tekturowych.

Dla wytwórni Nr 9 „obiektywne przyczyny” były... brak etykiet.

Bywają także poważne różnice zdań, dotyczące formy opakowania. Na przykład spory o produkcję tegoż Carbo ligni — wina i „Centrofarm” uważa za najwłaściwszą — formę opłatków CZPF — granulki.

Spory nie wpływają bynajmniej na usprawnienie produkcji. W rezultacie bowiem wytwórnia Nr 5 pismem skierowanym do Ministerstwa Zdrowia stwierdza, że z powodu nieznaomości metody technologicznej, choć nie otrzymywali w zamian za swe produkty prawie nigdy, ponieważ zrujnowany przez myśl pracował wyłącznie dla frontu i nie był w stanie zaspokoić potrzeb ludności. Chłopi goździli się na ten system, gdyż zainteresowani byli w zwycięstwie władzy radzieckiej nad kontrrewolucją, która usiłowała obalić dyktaturę proletariatu i przywrócić panowanie obszarników i kapitalistów. Z chwila jednak, kiedy wojna dobiegła końca, zaczęła się zwycięstwu należało dostosować politykę gospodarczą do wymagań pokojowego budownictwa.

Decyzja o zniesieniu „prodrzeworskiej” i zastąpieniu jej podatkiem żywnościowym zakładała, że chłopi oddawać będą państwu tylko część produktów rolnych w postaci podatku w naturze. Natomiast cała reszta nadwyżki artykułów rolnych chłopi swobodnie dysponowali i mogli ją sprzedać na rynku. Nowy system stwarzał dla chłopów zachętę do podnoszenia produkcji, do rozszerzania obszaru zasiewu i podniesienia urodzajności. Państwo Radzieckie zainteresowane było, aby chłopi jak najbardziej zwiększali produkcję, zapewniając w ten sposób niezbędne ilości zboża dla wyżywienia ludności robotniczej i surowca dla przemysłu.

W nowych warunkach system repartyjacji zbożowych nie dawał żadnego bodźca do podniesienia produkcji rolniej. Decyzja o zniesieniu „prodrzeworskiej” i zastąpieniu jej podatkiem żywnościowym zakładała, że chłopi oddawać będą państwu tylko część produktów rolnych w postaci podatku w naturze. Natomiast cała reszta nadwyżki artykułów rolnych chłopi swobodnie dysponowali i mogli ją sprzedać na rynku. Nowy system stwarzał dla chłopów zachętę do podnoszenia produkcji, do rozszerzania obszaru zasiewu i podniesienia urodzajności. Państwo Radzieckie zainteresowane było, aby chłopi jak najbardziej zwiększali produkcję, zapewniając w ten sposób niezbędne ilości zboża dla wyżywienia ludności robotniczej i surowca dla przemysłu.

W okresie komunizmu wojennego w młodej Republice Radzieckiej obowiązywał system „prodrzeworski”, czyli repartyjacji żywnościowych. W myśli tego systemu chłop obowiązywał przede wszystkim państwu całą nadwyżkę zboża i innych artykułów rolnych. W okresie wojny domowej i wojny interwencji, chłop goździlił się na system „prodrzeworski”, choć nie otrzymywali w zamian za swe produkty prawie nigdy, ponieważ zrujnowany przez myśl pracował wyłącznie dla frontu i nie był w stanie zaspokoić potrzeb ludności. Chłopi goździli się na ten system, gdyż zainteresowani byli w zwycięstwie władzy radzieckiej nad kontrrewolucją, która usiłowała obalić dyktaturę proletariatu i przywrócić panowanie obszarników i kapitalistów. Z chwila jednak, kiedy wojna dobiegła końca, zaczęła się zwycięstwu należało dostosować politykę gospodarczą do wymagań pokojowego budownictwa.

gicznej nie jest w stanie wykonać planu I kwartału. Można by dalej mnożyć przykłady. Przyczynę sprawę wytwórni „Wende” która produkowała w latach ubiegłych Hefidine, a która także nie dostarczyła towaru w I kwartale. Ten sam zarzut odnosi się do wytwórni „Roryszew”, która nie wyprodukowała Sterogenu i Sebrogalu. Stopni nie badamy nie sprawiedliwi. Po sprawdzeniu bowiem okazuje się, że nie wytwórnia jest tu winowajcą. Produkcy pierwszego dwóch następnych kwartałów, o których wyżej mowa, przeliczone po prostu do innych wytwórni (Nr 5 w Jełeniej Górze). — „W imię twierdzenia produkcyjnego — jak twierdzi dyr. CZPF — tow. Konar. Widać profil tak obrzmienie, że zasłania Centralnemu Zarządowi Przemysłu Farmaceutycznego, podstawowe zadania produkcji, a mianowicie zaopatrzenie rynku w pełny asortyment lekarstw.

Czy wystarczy plan wartościowy?

Sumując: wytwórnie CZPF w miesiącu styczniu nie dostarczyły „Centrofarmowi” ani w jednym procentie 154 artykułów leczniczych, w lutym — 13. Wiele zaś artykułów otrzymał „Centrofarm” w ilości 25—50 proc. w stosunku do zamówienia.

W czym tkwi częściowa przyczyna niewykonania planu asortymentowego?

Od na ten temat może nam powiedzieć dyrekcja CZPF? „Robimy na plan” — stwierdza tow. dyr. Konar. Dodajmy od siebie: na plan wartościowy. Wytwórnie CZPF wola produkować (ścisłe mówiąc — konfekcjonować) drogą glukozę, a nieżeli wymieniony Carbo ligni, czy tanią wodę destylowaną.

Jeżeli zaś niektórzy kierownicy gospodarczy łączą tu wskaźnik wydajności jedynie i tylko z wykopaniem planu wartościowego, jasne się staje, dlaczego przemysł farmaceutyczny wybiera produkcję droższych lekarstw.

Wydaje się, że czas już najwyższy, by Ministerstwo Chemii weszło w system premiowania CZPF, by o wskaźniku wydajności decydowała zarówno wartość jak i wykonanie pełnego asortymentu produkcji. Jedną z fabryk CZPF, która nie wykonała planu asortymentowego I-go kwartału bież. roku, to wymieniona już wytwórnia Nr 5. Fabryka ta nie wyprodukowała witaminy „B” — komplet (przeciwko awitaminozie) ponieważ zamówienie brzmiało jedynie na 6 kg. — a więc było stosunkowo mniej opłacalne.

Mimo wykonania planu wartościowego — wytwórnia Nr 5 nie wykonała swoich zobowiązań wobec gospodarki i społeczeństwa. Nie wykonał i nie wykona ich przemysł farmaceutyczny, póki nie zapewni aptekom, szpitalom, ośrodkom zdrowia pełnego asortymentu produktów, póki produkcja CZPF nie zapewni możliwości otrzymania wszystkich leków, zaważanych w obowiązującym lekospisie.

Wykorzystać nasze własne krajowe możliwości

Czy nasz przemysł farmaceutyczny napotyka na tej drodze na rzeczywiście, obiektywne trudności? Zapewne. Przemysł farmaceutyczny ma krótką przeszłość, niewielkie tradycje w dziejach gospodarki pol-

skiej. Fabryki farmaceutyczne w Polsce sanacyjnej były faktycznie filiami przedsiębiorstw zagranicznych. Konfekcjonowały jedynie produkcję fabryk niemieckich, belgijskich, francuskich czy szwajcarskich. Dziś musimy produkcję naszą postawić na własnych i to mocnych nogach. Możemy i musimy na fali rozwoju gospodarczego przemysłu chemicznego wykorzystywać nasze krajowe możliwości i nasze siły fachowe.

Czy na budowę mocnego przemysłu farmaceutycznego brak nam warunków obiektywnych?

Mamy w Polsce surowiec. Produkty węglowodorne zajmują wiele rozdziałów w każdej farmakopei (spis leków) — a węgiel przecież mamy.

Mamy poważne, niewykorzystane w pełni przez Centralne importowo-eksportowe „Ciech” możliwości importu półfabrykatów i surowców ze Związku Radzieckiego, Węgier i Czechosłowacji. Mamy wiele nie zbadanych jeszcze możliwości surowcowych w ułudach polskich. Mamy bogaty asortyment ziół (wrócić do tego zagadnienia w następnym artykule) niewykorzystany dostatecznie dla celów leczniczych. Są zapewne i inne poważne źródła surowców.

Mamy, co najważniejsze ludzi zdolnych, ofiarnych chemiczki i farmaceutów.

Istnieje w Józefowie pod Warszawą mała spółdzielnia farmaceutyczna Nr 3 „Unitas”. Pracuje w niej 7 osób i adiunkt Akademii Medycznej dr Blücher. Produkują po raz pierwszy w Polsce glicerophosphat z krajowego surowca.

Personel wytwórni pracuje ofiarnie i z zapałem, bez żadnej zachęty i pomocy. Wystarczy powiedzieć, że jeden z pracowników wytwórni „zmobilizował” pieluski flanelowe na worki destylacyjne — ponieważ wytwórnia nie otrzymuje odpowiedniego zaopatrzenia.

Czy dr Blücher jest wyjątkiem wśród rzeszy naszych twórczych farmaceutów?

Jest w PZH dr Spasowicz, który zna się niegorzej na produkcji węgry. Jest zapewne wielu jeszcze starych i młodych chemiczków, którzy nie styli nie znajdując dostatecznego oparcia i zrozumienia w naszym przemysle farmaceutycznym.

Może i słusznie ob. S-ki, któremu pracownicy jednej z aptek CAS-u tłumaczyła, że nie mamy krajowej węgry, ponieważ nie mamy w tym względzie doświadczenia — nie chciał pogodzić się z tą argumentacją.

Nie produkowaliśmy w roku 1945 — to jasno, odpowiedział ob. S-ki, ale od tego czasu minęło już 6 lat.

Minęło 6 lat, a niestety nasz przemysł farmaceutyczny objawia zbyt wielką skłonność do łatwej produkcji, do galeniki i konfekcji, nie wykorzystując możliwości pracy nad krajową syntezą.

Nie wykorzystuje dotychczas w pełni polskich możliwości surowcowych (przy jednoczesnym zwiększeniu importu z krajów demokracji ludowej), nie mobilizuje robotników, chemików i administratorów do pełnego wykonania planu asortymentowego, nie sprostał zadaniu pełnego zaopatrzenia aptek społecznych w niezbędne — a możliwe do wyprodukowania w Polsce lekarstwa. To poważne i trudne zadanie — zadanie dnia dzisiejszego — przemysł farmaceutyczny przy pomocy i w oparciu o Ministerstwo Chemii musi i może realizować.

27 maja w 28 prowincjach Włoch odbędą się wybory do rad miejskich i do 2.745 rad gminnych.

Po wyborach 1948 roku do parlamentu, które dały wielkość chrześcijańskiej demokracji będą to pierwsze wybory na skalę ogólnokrajową. Jest więc naturalne, że wybory te mają ogromne znaczenie. Od ostatnich wyborów minęły bowiem trzy lata brzemienne w decydujące wydarzenia, które zaważyły na losie naszego kraju.

Masy ludowe wystawiają rachunek

Specjalnie zakłopotana wybrańca jest partia większości rządowej — chrześcijańska demokracja i jej satelici: partia Saragata i republikanie. Najlepszym tego dowodem jest fakt, że obawiają się utraty zdobyczy w tamtych wyborach — przy pomocy przekupstwa, represji i zastraszania — pozycji, większość rządową przegłosowała w parlamencie nowy reakcyjny system wyborczy, oparty na blokowaniu list, który ma zapewnić chadecji wyzyskanie na własną korzyść głosów mniejszych partii reakcyjnych.

Leż konsekwencji antyludowej, wojennej polityki, prowadzonej w interesie wielkiego kapitału włoskiego i amerykańskich imperialistów nie da się przekreślić przy pomocy żadnego systemu wyborczego. Głębokie niezadowolenie wszystkich warstw społecznych wskazuje na to, że w Włoszech rządzą pokój. Propozycja ta wywołuje szerokie echo w całej prasie włoskiej i międzynarodowej.

W czasie Kongresu partii w Rzymie wszyscy delegaci, od robotnika z Turynu do chłopca z Toskanii, od robotnika rolnego z Pulii do pastersza sardyńskiego, podsumowali w dyskusji bilans trzech minionych od VI Kongresu lat. A omawiając ten bilans trzech lat ciężkich walk klasy robotniczej pfovdzonych we wszystkich zakątkach Włoch, stawiali jako problem główny swych przemówień sprawę walki o zachowanie pokoju.

Kongres Pokoju

Na kilka dni przed VII Kongresem KP Włoch tow. Togliatti w czasie zjazdu federacji mediolańskiej wysunął wniosek o utworzenie we Włoszech rządu pokoju. Propozycja ta wywołuje szerokie echo w całej prasie włoskiej i międzynarodowej. W czasie Kongresu partii w Rzymie wszyscy delegaci, od robotnika z Turynu do chłopca z Toskanii, od robotnika rolnego z Pulii do pastersza sardyńskiego, podsumowali w dyskusji bilans trzech minionych od VI Kongresu lat. A omawiając ten bilans trzech lat ciężkich walk klasy robotniczej pfovdzonych we wszystkich zakątkach Włoch, stawiali jako problem główny swych przemówień sprawę walki o zachowanie pokoju.

Junaczki Służby Polsce przy pracy

Junaczki z I turnusu SP pracują przy porządkowaniu Ogrodu Saskiego w Warszawie. Foto CAF — Nowostelski

Triumf słusznej polityki W 30-lecie X Konferencji RKP(b)

Bronisław Lewicki

Przed 30 laty, w dniach 20—28 maja 1921 r. obradowała w Moskwie X Konferencja Partii bolszewickiej. Konferencja rozpoczęła swe obrady 3 miesiące po X zjeździe partii bolszewików, na którym z inicjatywy Lenina zapadła historia decyzja o zniesieniu repartyjacji zbożowych i wprowadzeniu podatku żywnościowego. Uchwala ta zapoczątkowała okres przejścia od komunizmu wojennego do nowej polityki ekonomicznej (nep).

W zwycięskim zakończeniu wojny domowej i wypędzeniu obcych interwentów, Kraj Radziecki przeszedł do pokojowego budownictwa gospodarczego. Zwiększenie i odbywało się w niekorzystnych warunkach. Kraj był wyniszczony. Produkcja rolnicza wyniosła w 1920 roku 100 proc. w stosunku do poziomu 1913 roku. W innych gałęziach przemysłu i w innych gałęziach przemysłu.

Na czym polegało przejście od polityki komunizmu wojennego do nowej polityki ekonomicznej? W okresie komunizmu wojennego w młodej Republice Radzieckiej obowiązywał system „prodrzeworski”, czyli repartyjacji żywnościowych. W myśli tego systemu chłop obowiązywał przede wszystkim państwu całą nadwyżkę zboża i innych artykułów rolnych. W okresie wojny domowej i wojny interwencji, chłop goździlił się na system „prodrzeworski”, choć nie otrzymywali w zamian za swe produkty prawie nigdy, ponieważ zrujnowany przez myśl pracował wyłącznie dla frontu i nie był w stanie zaspokoić potrzeb ludności. Chłopi goździli się na ten system, gdyż zainteresowani byli w zwycięstwie władzy radzieckiej nad kontrrewolucją, która usiłowała obalić dyktaturę proletariatu i przywrócić panowanie obszarników i kapitalistów. Z chwila jednak, kiedy wojna dobiegła końca, zaczęła się zwycięstwu należało dostosować politykę gospodarczą do wymagań pokojowego budownictwa.

stki”, choć nie otrzymywali w zamian za swe produkty prawie nigdy, ponieważ zrujnowany przez myśl pracował wyłącznie dla frontu i nie był w stanie zaspokoić potrzeb ludności. Chłopi goździli się na ten system, gdyż zainteresowani byli w zwycięstwie władzy radzieckiej nad kontrrewolucją, która usiłowała obalić dyktaturę proletariatu i przywrócić panowanie obszarników i kapitalistów. Z chwila jednak, kiedy wojna dobiegła końca, zaczęła się zwycięstwu należało dostosować politykę gospodarczą do wymagań pokojowego budownictwa.

W nowych warunkach system repartyjacji zbożowych nie dawał żadnego bodźca do podniesienia produkcji rolniej. Decyzja o zniesieniu „prodrzeworskiej” i zastąpieniu jej podatkiem żywnościowym zakładała, że chłopi oddawać będą państwu tylko część produktów rolnych w postaci podatku w naturze. Natomiast cała reszta nadwyżki artykułów rolnych chłopi swobodnie dysponowali i mogli ją sprzedać na rynku. Nowy system stwarzał dla chłopów zachętę do podnoszenia produkcji, do rozszerzania obszaru zasiewu i podniesienia urodzajności. Państwo Radzieckie zainteresowane było, aby chłopi jak najbardziej zwiększali produkcję, zapewniając w ten sposób niezbędne ilości zboża dla wyżywienia ludności robotniczej i surowca dla przemysłu.

Decyzja o zniesieniu „prodrzeworskiej” i zastąpieniu jej podatkiem żywnościowym zakładała, że chłopi oddawać będą państwu tylko część produktów rolnych w postaci podatku w naturze. Natomiast cała reszta nadwyżki artykułów rolnych chłopi swobodnie dysponowali i mogli ją sprzedać na rynku. Nowy system stwarzał dla chłopów zachętę do podnoszenia produkcji, do rozszerzania obszaru zasiewu i podniesienia urodzajności. Państwo Radzieckie zainteresowane było, aby chłopi jak najbardziej zwiększali produkcję, zapewniając w ten sposób niezbędne ilości zboża dla wyżywienia ludności robotniczej i surowca dla przemysłu.

Nowa polityka ekonomiczna zakładała, że niezbędne ilości zboża państwo uzyska również w drodze zakupu, sprzedając chłopom w zamian za artykuły rolne niezbędne wyroby przemysłowe.

Wzmocnienie produkcji rolnej i przemysłowej, stały rozwój stosunków handlowych między socjalistycznym przemysłem a drobnostanowcą gospodarką chłopską — oto była nowa ekonomiczna podstawa sojuszu między klasą robotniczą a chłopstwem.

Nowa polityka ekonomiczna miała więc na celu przede wszystkim wzmocnienie sojuszu robotniczo — chłopskiego i kierowniczej roli klasy robotniczej w tym sojuszu, aby na podstawie wykorzystania rynku i więzi rynkowych jako bodźca dla rozwoju rolnictwa nagromadzić siły i środki dla zbudowania ekonomicznej podstawy socjalizmu, dla uprzedmiotowienia kraju, dla przygotowania całkowitego zwycięstwa socjalizmu.

Już pierwsze kroki realizacji nowej polityki ekonomicznej wykazywały słuszność polityki partii bolszewickiej. Klasa robotnicza gorąco poparła nową politykę gospodarczą. Na wsi decyzja partii i rządu mas chłopskiej przyjęły z uznaniem.

Natomiast trockistowsko — bucharinowski wrogowie narodu radzieckiego przyjęli nową politykę ekonomiczną z nienawiścią. Z jednej strony usiłowali oni wykazać, że nep jest wy-

rażeniem się socjalizmu i stanowić powrót do kapitalizmu. A z drugiej strony mówili o konieczności poważnych ustępstw dla kapitału prywatnego, zarówno krajowego jak i zagranicznego, żądając oddania mu kluczowych pozycji gospodarki narodowej.

Swoją działalnością wrogowie leninizmu zamierzali wprowadzić zamęt w szeregach partii i klasy robotniczej, poderwać zaufanie mas do polityki partii bolszewików.

Niezależnie od tego partia zdawała sobie sprawę, że licznymi działaczami partijnymi i państwowymi w terenie nie mają jeszcze dostatecznej wiedzy o istocie nowej polityki ekonomicznej.

Komitet Centralny postanowił więc zwołać w przyspieszonym terminie X Konferencję partyjną dla wyjaśnienia tych zagadnień.

Od momentu uchwalenia podatku żywnościowego do terminu zwołania X Konferencji partii i państwa w tym czasie przyszedł wielki kryzys. Trzeba było uogólnić doświadczenia pierwszego etapu jej realizacji i lepsze osiągnięcia uczynić dobrem całej partii.

Podstawowym punktem porządku dziennego Konferencji była sprawa polityki ekonomicznej w związku z wprowadzeniem podatku żywnościowego. Lenin w swoim referacie wspomniał zasadniczo istotę nowej polityki ekonomicznej. Uziębł on w naukowy program polityki klasy robotniczej, wiodą-

cej kraj naprzód ku zbudowaniu podstaw socjalizmu. Najważniejszym zadaniem partii było wzmocnienie sojuszu robotniczo — chłopskiego i utrwalenie dyktatury proletariatu. Myśl ta była węzłowym punktem referatu Lenina.

„Głównym zadaniem naszego państwa jest, aby w ciągu długiego szeregu lat niechybnie pozostało, — mówił Lenin, — u stabilnie prawidłowych stosunków między dwiema klasami”. (W. I. Lenin Dzieła t. 32 str. 381 wyd. ros.).

Lenin z całą stanowczością podkreślał, że nep nie jest ustępstwem na rzecz kapitalizmu, że celem nepu jest wzmocnienie sojuszu między klasą robotniczą a chłopstwem i zapewnienie kierowniczej roli proletariatu w tym sojuszu.

Lenin i Stalin zawsze podkreślali, że dbałość o interesy chłopów dla wzmocnienia sojuszu robotniczo-chłopskiego nie jest przejawem „mody” czy grą dyplomatyczną. „Z tym sojusznikiem — pisał towarzysz Stalin w 1925 roku — tj. z chłopstwem pracujemy razem, razem z nim budujemy socjalizm, dobrze czy źle, ale budujemy, i musimy umieć cenę tego sojusznika właśnie teraz, zwłaszcza teraz” (J. Stalin, Dzieła, t. 7, str. 131).

Niezwykle ostro Lenin i Stalin występowały przeciwko wszelkim formom wypaczonego administrowania na wsi. Wyjaśniali, że zastępowanie znużonej pracy wyjaśniającej przez narządek przymsu administracyjnego, jest niezwykle szkodliwe. Partia zależy na tym, aby chłop brali udział w budownictwie socjalizmu w pełnym przekonaniu o słuszności hasła partii. Chodzi bowiem o to, by chłop nie tylko godzali się z polityką partii, ale żeby sami

brali udział w jej urzeczywistnieniu. Tego nie można osiągnąć jedynie zarządzeniami i dekreтами. Do tego jest potrzebna uporczywa, znużająca i cierpliwa praca wyjaśniająca.

W referacie „O wynikach prac XIV Konferencji RKP(b)” towarzysz Stalin mówił: „Niezbędne jest, żeby komuniści na wsi wyrzekli się wypaczonej form administracji. Nie można wyjechać na samych tylko rozporządzeniach w stosunku do chłopstwa. Trzeba się nauczyć cierpliwego wyjaśniania chłopom niezrozumiałych dla nich zagadnień, trzeba się nauczyć przekonywać chłopów nie szczerząc na tę sprawę ani czasu, ani wysiłków. Oczyniście o wiele łatwiej i prościej jest wydać rozporządzenie i postawić kropkę, jak to często robią niektórzy nasi przewodniczący gminnych komitetów wykonawczych. Ale nie wszystko jest dobre, co jest proste i łatwe”. (J. Stalin, Dzieła, t. 7, str. 131).

Partia, wierna nauce marksizmu, zdawała sobie sprawę, że podstawą dla zbudowania socjalizmu jest ciężki przemysł. Ażeby jednak móc w ówczesnych warunkach uruchomić ciężki przemysł i rozpocząć budownictwo, trzeba było mieć chleb dla robotników. Chleb zaś można było dostać — poza podatkiem żywnościowym — tylko w drodze wymiany na niezbędne chłopom produkty przemysłowe. Stąd doniosłe znaczenie rozwoju uspołecznionego handlu, przede wszystkim spółdzielczości, zaopatrzenia i zbytu.

Konferencja postawiła przed partią zadanie: zebrać w 1921 roku tytułem podatku żywnościowego i w drodze wymiany towarowej około 400 milionów pudów (ponad 6,5 miliona ton) zboża. Ażeby rozwinąć wymianę

handlową we wsi, należało dołożyć wiele starań dla zwiększenia produkcji niezbędnych dla wsi artykułów przemysłowych. W związku z tym partia zwróciła baczny uwagę na rozwój drobnego przemysłu i zwiększenie produkcji artykułów masowego spożycia w przemyśle wielkim.

Na Konferencji została wysunięta zasada rozrachunku gospodarczego jako podstawa działania przedsiębiorstw socjalistycznych. W ramach nowej polityki ekonomicznej, Konferencja omówiła też szeroko sprawę handlu, spółdzielczości i finansów.

Na Konferencji wygłoszony został referat tow. Molotowa o najbliższych zadaniach pracy organizacyjnej partii. Uwaga partii została skierowana na bardziej konkretne i głębokie wnikanie w zagadnienia gospodarcze. Wzmocniony został aparat partyjny przez włączenie doń najlepszych, najbardziej przygotowanych i zahartowanych bolszewików.

W warunkach nowej polityki ekonomicznej, powodującej pewne ożywienie elementów kapitalistycznych trzeba było udzielić członków partii na wpływy żywiolów drobnomieszc

Narody Azji witają radzieckie propozycje w sprawie zawarcia traktatu pokojowego z Japonią

(f) PEKIN (PAP). Jak donoszą z Tokio, w dniu 11 maja od było się posiedzenie aktywistów ruchu w obronie pokoju w Japonii, na którym obecnych było przeszło 60 przedstawicieli organizacji demokratycznych. Na posiedzeniu omawiano zagadnienia związane z propozycjami radzieckimi w sprawie traktatu pokojowego z Japonią, ze wzmocnieniem ruchu w obronie pokoju w Japonii i kampanią zbierania podpisów pod apelem Światowej Rady Pokoju.

Na posiedzeniu uchwalono apel do narodu japońskiego, który stwierdza m. in.: Związek Radziecki wysunął ważne propozycje w sprawie zawarcia traktatu pokojowego z Japonią. Wszystkie kraje Azji, w tym także Nowe Chiny, Burma, Indie, Indochiny, Indonezja i Pakistan zgadzają się z tymi propozycjami. Propozycje radzieckie o-

twierają drogę do zawarcia wszechstronnego traktatu pokojowego, którego gorąco pragniemy. Popieramy całym sercem i witamy te propozycje.

Tajne rozmowy w sprawie remilitaryzacji Japonii

(f) PEKIN (PAP). Dziennik japoński „Dzidzi Simpo” donosi, że japońskie koła rządowe prowadzą tajne rozmowy w sprawie remilitaryzacji Japonii. Reakcja japońska zamierza otwarcie przystąpić do pełnej remilitaryzacji po zawarciu separatystycznego traktatu pokojowego ze Stanami Zjednoczonymi. Przewiduje się utworzenie japońskich sił zbrojnych. Do korpusu oficerskiego wejdzie mają kadrowi żołnierze byłej armii japońskiej. Sprawami remilitaryzacji Japonii kierować będzie specjalny komitet lub wspólna japońsko-amerykańska komisja.

Obrady Komitetu Wykonawczego SFMD

(f) BUDAPEST (PAP). Na czwartkowym posiedzeniu Komitetu Wykonawczego Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej wygłosił przemówienie sekretarz Zarządu Głównego ZMP Stanisław Nowocień.

Na piątkowym posiedzeniu Komitetu Wykonawczego SFMD przemawiał sekretarz KC Komсомоłu — Michajłow. Podkreślił on, że sytuacja młodzieży radzieckiej różni się zasadniczo od sytuacji młodzieży w krajach kapitalistycznych. Mówca podał szereg danych cyfrowych, zobrazował nieograniczone możliwości, jakie zapewnia państwo radzieckie swej młodzieży.

Michajłow omówił następnie ogromne sukcesy młodzieży w krajach demokracji ludowej, w Nowych Chinach, w NRD.

Przygotowania do wojny i obłędny wyścig zbrojeń — powiedział Michajłow — pogarsza

ją i tak trudną sytuację młodzieży w krajach kapitalistycznych, kolonialnych i zależnych. Łatwo sobie wyobrazić, jak spokojnie mogłyby oddychać świat, jak ogromne możliwości stałyby otworem dla młodzieży na całym świecie, gdyby olbrzymie środki, jakie imperialiści przeznaczają na przgotowania wojenne, oddano na potrzeby młodego pokolenia.

W sobotę po południu zakończyła się sesja Komitetu Wykonawczego Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej. Komitet uchwalił jednogłośnie rezolucję o poprawie warunków bytu młodzieży i o przgotowaniu do Światowego Złotu Młodych Dzieci w Berlinie.

Następna sesja Komitetu Wykonawczego SFMD odbędzie się w Berlinie w dniach 23 — 28 sierpnia br.

180 klinik położniczych, 50 sanatoriów dziecięcych w Azerbejdżanie

Opieka nad matką i dzieckiem w ZSRR

(f) MOSKWA (PAP). W Związku Radzieckim matka i dziecko otoczone są troskliwą opieką. Jako przykład tej wszechstronnej opieki może posłużyć jedna z republik — Azerbejdżan. Szkoła SRR. Przed rewolucją w Azerbejdżanie istniały zaledwie 3 niewielkie kliniki położnicze. Obecnie istnieje tam ponad 180 nowoczesnych urządzonych klinik i oddziałów położniczych przy szpitalach. Szeroko rozwinięta została sieć żłobków dziecięcych. W żłobkach tych przebywa codziennie około 10 tysięcy dzieci. Mają one zapewnioną opiekę oraz wysoko-kaloryczne odżywianie. W Azerbejdżanie czynnych jest obecnie 50 sanatoriów dziecięcych, w których w ub. r. przebywało ponad 20 tys. dzieci.

Opieka nad dzieckiem w Chinach Ludowych

PEKIN (PAP). Chiny Ludowe otaczają troskliwą opieką dzieci i dorastającą młodzież. W Chinach kuomintangowskich szkoły na wsł jak i w mieście należały do rzadkości.

Obecnie w Chinach znajduje się o 40 proc. więcej szkół pow szechnych niż w roku 1946. W Chinach północno-wschodnich liczba uczniów szkół średnich zwiększyła się o 266,5 proc. w porównaniu z okresem poprzedzającym wyzwolenie.

Podniósł się znacznie poziom zdrowotny dzieci. Zbudowano wiele szpitali, klinik oraz ośrodków zdrowia. W roku ubiegłym około 10 milionów dzieci przeszło szczerpienie przeciwko ospie oraz 650 tys. dzieci nodowano bezpłatnemu leczeniu gruźlicy.

Tajna konferencja amerykańskich agresorów i ich tureckich marionetek

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi ze Stambułu: W dniu 23 maja odbyło się w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Turcji tajne posiedzenie tureckich i amerykańskich działaczy państwowych i przedstawicieli wojska. Ze strony amerykańskiej brali udział w posiedzeniu ambasador USA w Turcji, szef misji marshallowskiej, oraz szef amerykańskiej misji wojskowej.

Dziennik „Vatan” stwierdza, że na posiedzeniu omawiano sprawy związane z planami imperialistów amerykańskich w Europie i na Bliskim Wschodzie.

84 działaczy postępowych przed sądem w Iraku

(f) TEL-AWIV (PAP). Jak donosi dziennik „Kol Haam”, feudalna reakcja Iraku na rozkaz imperialistów anglo-amerykańskich zorganizowała proces przeciwko licznej grupie działaczy postępowych, oskarżonych o rozpowszechnianie „destrukcyjnej” propagandy i prowadzenie działalności komunistycznej. Na ławie oskarżonych zasiadło 84 demokratów, którym grozi kara do 15 lat więzienia i ciężkich robót.

Tragiczne położenie Polaków zwerbowanych do Wenezueli

(f) NOWY JORK (PAP). W obozach dla uchodźców w krajach Europy zachodniej werbuje się Polaków do Legii Cudzoziemskiej, by wysłać ich na śmierć, lub w najlepszym wypadku wysłać ich na prace do Wenezueli, czy do innych krajów zamorskich.

O warunkach pracy w tych krajach podaje wiadomość re-

akcyjny „Nowy Świat”. Pismo to zmuszone jest stwierdzić: Niesposób wyobrazić sobie tragedii Polaków, których sprowadzono do Wenezueli. W niektórych rejonach tego kraju, np. w Maracay blisko 50% Polaków znajduje tylko dorywczo pracę na okres 2—6 miesięcy rocznie. W Caracas rodziny polskie gnieźdzą się w ruderach na przedmieściach, żyjąc w głodzie i nędzy.

Wieczór dyskusyjny w Ivry poświęcony przyjaźni francusko-polskiej

(f) PARYŻ (PAP). W Ivry odbył się wieczór dyskusyjny, poświęcony konieczności wzmożenia wymiany gospodarczej i kulturalnej między Francją a Polską. Zebrani wypowiedzieli się jednogłośnie za podpisa-

niem Paktu Pokoju pięciu wielkich mocarstw, wyrażając przekonanie, że stworzy to również korzystne warunki dla ożywienia gospodarczych i kulturalnych stosunków między obu krajami.

W niedzielę druga tura wyborów prezydenckich w Austrii

(a) WIEDŃ (PAP). — W niedzielę odbędzie się druga tura wyborów prezydenckich w Austrii. W niedzielnych wyborach o stanowisko prezydenta ubiegać się będą tylko dwaj kandydaci — dr Gleissner z ramienia „partii ludowej” oraz dr Koerner z ramienia partii socjalistycznej.

W celu utworzenia jednolitego frontu robotników — komunistów i socjalistów — dla wal-

ki ze wzrastającym niebezpieczeństwem faszystów i wojny, blok lewicy wezwał wyborców do głosowania na kandydata partii socjalistycznej. Jednakże prawicowe kierownictwo partii socjalistycznej występuje przeciwko zjednoczeniu klasy robotniczej, ułatwiając tym samym wybór na stanowisko prezydenta kandydata „partii ludowej” Gleissnera.

Propozycje radzieckie są zgodne z żądaniami narodów, domagających się utrwalenia pokoju

Oświadczenie delegata radzieckiego Gromyki na konferencji w Paryżu

(d) PARYŻ (PAP). Na piątkowym, 61, posiedzeniu zastępcy ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw, odbytym pod przewodnictwem Parodi'ego, przedstawiciel ZSRR Gromyko złożył oświadczenie, w którym stwierdził m. in.:

Delegacja radziecka zwracała dalej uwagę przedstawicieli USA, Anglii i Francji, że ich argumenty przeciwko włączeniu do porządku dziennego jako punktu niezgodzonego propozycji radzieckiej w sprawie paktu atlantyckiego i amerykańskich baz wojennych są nieprzekonywające i niezasadzone. Zgodziliśmy się wszyscy, że Rada Ministrów Spraw Zagranicznych winna rozpatrzyć przyczynę napięcia międzynarodowego w Europie oraz omówić kroki niezbędne dla polepszenia stosunków między czterema mocarstwami — Związkiem Radzieckim z jednej strony, a Stanami Zjednoczonymi, Anglią i Francją — z drugiej. Zgłaszając swą propozycję o konieczności rozpatrzenia przez Radę Ministrów sprawy paktu atlantyckiego i amerykańskich baz wojennych delegacja radziecka wychodziła z założenia, że sprawa ta jest bezpośrednio związana z istniejącym obecnie w Europie napięciem oraz z poprawą stosunków między czterema mocarstwami.

Jeśli Stany Zjednoczone, Wielka Brytania i Francja — stwierdził w zakończeniu Gromyko — kategorię odmawiają zgody na rozpatrzenie tego niezwykle doniosłego zagadnienia, to tym samym przyznają one, że nie chcą zlikwidowania obecnej napiętej sytuacji w Europie, lecz chcą jej dalszego utrzymania w swych agresywnych celach. Jeśli Rada Ministrów Spraw Zagranicznych ZSRR, USA, Anglii i Francji nie ma omówić i wyjaśnić tego zagadnienia, nie ma sensu jej zwoływać. Delegacja radziecka w dalszym ciągu nalega na przyjęcie jej propozycji w sprawie paktu atlantyckiego i amerykańskich baz wojennych. Propozycja ta jest całkowicie zgodna z żądaniem narodów, domagających się utrwalenia pokoju w Europie i nie tylko w Europie. Kto rzeczywiście pragnie osłabienia napięcia w Europie i poprawy stosunków między czterema mocarstwami, ten nie może oponować przeciwko propozycji radzieckiej.

Przedstawiciele trzech mocarstw zachodnich — Davies, Jessup i Parodi, którzy przemawiali po Gromyce, nie mogli nie przeciwstawić logicznym argumentom delegata radzieckiego. Odrzucając propozycję radziecką, dowiedli oni raz jeszcze, że mocarstwa zachodnie boją się omówienia sprawy pak-

tu atlantyckiego i amerykańskich baz wojennych, chcą położyć milczenie na sprawę, jakkolwiek jest ona związana bezpośrednio z zagadnieniem zapewnienia pokoju i osłabienia napięcia w Europie.

Odpowiadając delegatom zachodnim Gromyko oświadczył: Davies zastanawiał się nad tym, od kogo obecnie zależy osiągnięcie porozumienia w sprawie porządku dziennego — od delegacji radzieckiej, czy od delegacji trzech mocarstw. Naszym zdaniem, na pytanie to niemożliwość odpowiedzieć. Porozumienie zależy od przedstawicieli USA, Anglii i Francji.

Delegacja radziecka — oświadczył w zakończeniu Gromyko — uważa, że sprawa paktu atlantyckiego i amerykańskich baz wojennych winna być rozpatrzona przez Radę Ministrów, albowiem zawarcie tego paktu i utworzenie napięcia międzynarodowego w Europie są bezpośrednio związane ze sprawą polepszenia stosunków między czterema mocarstwami.

Na wniosek Parodi'ego następnego posiedzenia zastępcy ministrów spraw zagranicznych wyznaczone zostało na 28 maja.

Dzieci całej Polski przygotowują się do radosnego i uroczystego obchodu Międzynarodowego Dnia Dziecka

(f) Dzieci polskie przy pomocy starszych kolegów i opiekunów przygotowują się do uroczystego i radosnego obchodu Międzynarodowego Dnia Dziecka — 1 czerwca 1951 r.

W szkołach, na zbiórkach harcerskich, w zespołach świetlicowych, w mieście i na wsi odbywają się próby dziecięcych i młodzieżowych zespołów tanecznych i artystycznych.

W szkołach podstawowych przeprowadzane są pogadanki o znaczeniu Dnia Dziecka. Uczniowie i uczennice z zapalem piszą listy do swoich rówieśników za granicą.

MHD i PSS przygotowują w wielu miastach specjalne asortymenty towarów dla sklepów dziecięcych.

Działwa wielu szkół podejmuje zobowiązania społeczne, które ich dzieci uczą się w Han-kaach, pow. Wałcz, zobowiązały się zasadić 2 ha lasu. Dotychczas wykonały już ponad 3/4 swego zobowiązania. Dzieci ze spółdzielni produkcyjnej w grodzisku Kamień, pow. Złotów, z zapalem sadzą szkółkę morwową, aby w przyszłości prowadzić hodowlę jedwabników.

160 tysięcy młodzieży woj. warszawskiego wzięło udział w zebraniach przygotowawczych przed Złotem młodych bojowników o pokój

(f) Przygotowania do III Światowego Złotu młodych bojowników o pokój, zaktywizowały młodzież woj. warszawskiego.

We wszystkich zakładach pracy, PGR i spółdzielniach produkcyjnych, szkołach i hufcach „SP” odbyły się masowe zebrania, na których młodzież podsumowała dotychczasowe osiągnięcia w walce o pokój i wytyczyła dalsze zadania na przyszłość. W zebraniach wzięło udział ponad 160.000 młodych robotników, młodzieży wiejskiej i uczniów woj. warszawskiego.

Na zloty powiatowe, które od 27 bm. odbędzie się we wszystkich powiatach, wybrano 2.800 delegatów — najlepszych aktywistów młodzieżowych.

Zebrania wzięło udział ponad 160.000 młodych robotników, młodzieży wiejskiej i uczniów woj. warszawskiego.

W Urzędzie młodzież wybrała na swego delegata wybitnego przewodnika pracy, organizatora

Pracujący chłopci w całym kraju prowadzą roboty melioracyjne

(f) W tegorocznych pracach melioracyjnych szczególnie wyróżniają się chłopcy woj. gdańskiego. Postanowili oni wykonać konserwację i renowację 5.050 km. rowów melioracyjnych, a ponadto odbudować 70 km. kanałów odpływowych, naprawić wały przeciwpowodziowe i wykonać wiele innych robót wodnych. Ogólna wartość tych prac wyniesie 12 milionów zł. M. in. członkowie spół-

dzelni produkcyjnej w Niedźwiedzi (pow. gdański) postanowili do 30 czerwca br. oczyścić 15 km. rowów melioracyjnych.

Poważne prace melioracyjne prowadzą również chłopcy 620 gromad woj. olsztyńskiego, a ponadto liczne gromady woj. poznańskiego i bydgoskiego.

W woj. białostockim do akcji melioracyjnej wzięło się ponad 80 proc. wszystkich gro-

10 tysięcy studentów skorzysta z tegorocznych wczasów letnich

Tegoroczna akcja wczasów letnich, organizowana przez Radę Naczelną Zrzeszenia Studentów Polskich i Zarząd Ośrodków Akademickich, zakończona przez Min. Szkół Wyższych i Nauki, obejmie 10 tys. młodzieży studiującej na wyższych uczelniach.

Jedną z form wczasów studenckich, cieszących się coraz większą popularnością wśród młodzieży, są obozy społeczno-wypoczynkowe.

W trosce o wypoczynek i zdrowie studentów zorganizowane zostaną w Domach EWP w miejscowościach klimatycznych i urodziskowych wycieczki i leżnie-

mad. Jako pierwsi do tych prac melioracyjnych przystąpił członek spółdzielni produkcyjnej w Chrabostowie w pow. białskim, który oczyścił na terenie gromady 4 km. rowów odwadniających.

W woj. krakowskim do 25 bm. przeprowadzono przy wykonywaniu robót melioracyjnych przeszło 10 tys. robociznówek. Wartość tych prac wynosi 200 tys. zł.

50 tysięcy związkowców skorzysta w br. z wczasów nadmorskich

(a) W malowniczych miejscowościach nadmorskich, w Krynicy Morskiej, Międzyzdrojach, Mielinie, Hallerowie i innych rozpoczęły się już wczasy pracownicze, z których w bież. roku skorzysta przeszło 57 tysięcy osób. Z tego z 14-dniowych wczasów wypoczynkowych — około 55 tysięcy osób, a z 21-dniowych wczasów zdrowotnych — 2.900 związkowców.

W największym ośrodku wczasowym na Pomorzu Szczecińskim w Międzyzdrojach przebywa już ponad 700 wczasowiczów. W Pobierowie spędza wczasy ponad 400 przodowników pracy z rodzinami. Wczasowicze mają zapewnione dobre warunki pobytu oraz korzystają z różnych rozrywek kulturalnych.

Domów Akademickich, starostów i kierowników świetlicowych. Dla członków AZS, którzy w nowym roku akademickim będą pracować w kołach sportowych, uruchamia się obozy sportowe.

Studenckie wczasy letnie odbędzie się w turnusach 3-tygodniowych. Wczasy są bezpłatne. Wszyscy studenci otrzymują zwrot kosztów podróży.

W okresie wakacji studenci pogłębiać będą także swoją wiedzę. Około 22.500 studentów wyższych uczelni wyjeżdża na praktyki do fabryk, zakładów przemysłowych i gospodarstw rolnych. (Bor)

Wykrycie ognisk stonki ziemniaczanej w woj. zielonogórskim i poznańskim

Domów Akademickich, starostów i kierowników świetlicowych. Dla członków AZS, którzy w nowym roku akademickim będą pracować w kołach sportowych, uruchamia się obozy sportowe.

Studenckie wczasy letnie odbędzie się w turnusach 3-tygodniowych. Wczasy są bezpłatne. Wszyscy studenci otrzymują zwrot kosztów podróży.

W okresie wakacji studenci pogłębiać będą także swoją wiedzę. Około 22.500 studentów wyższych uczelni wyjeżdża na praktyki do fabryk, zakładów przemysłowych i gospodarstw rolnych. (Bor)

Świetlica na miejscu lokalu nocnego w Zakopanem

(f) Nocny lokal „Gong” w Zakopanem został ostatnio odrestaurowany i zamieniony w świetlicę.

Lokal, w którym artystyczne dekoracje bezinteresownie wykonał artysta zakopiański — Kurek, służyć będzie organizacjom społecznym i młodzieżowym jako wzorowa świetlica.

Z konkursu na pieśń żołnierską

(f) Ogłoszony przez Dom Wojska Polskiego i Związek Kompozytorów Polskich w marcu br. konkurs na pieśń żołnierską został zamknięty. Na konkurs wpłynęły 42 prace. Komisja Konkursowa po dwóch przesłuchaniach eliminacyjnych materiału konkursowego, postanowiła zorganizować publiczną audycję dyskusyjną.

Audycja odbędzie się w dniu 28 maja br. o godz. 18.00 w Sali Kameralnej Teatru Narodowego.

Komunikat Ministerstwa Rolnictwa i RR

(f) W czasie lustracji upraw ziemniaczanych w dniach 22 i 23 maja br. drużyny służby ochrony roślin wykryły okazy chropczyście stonki ziemniaczanej. Szkodnik ten znaleziony został w pow. Krosno, Żagań i Gorzów w woj. zielonogórskim i w pow. Śrem w woj. poznańskim, na poletkach chwytynach z tzw. roszczynami ziemniakami, na oziminach oraz na chwastach w pobliżu zreszłorocznych ognisk.

W związku z możliwością pojawienia się dalszych ognisk stonki, Ministerstwo Rolnictwa

Przodownica pracy huty „Bobrek”

Anna Aleksandrowicz, maszynista elektrowozu, dowożącego koks do wielkich pieców, wyrabia 130 proc. normy.
Foto Baranowski — CAP

Wiadomości sportowe

Budapeszt — Warszawa 5:1 w tenisie

W ostatnim dniu meczu tenisowego Budapeszt — Warszawa rozegrano jedną grę pojedynczą. Piątek — Asboth, oraz grę podwójną K. Tloczyński, Chytrowski — Vad, Katona. Oba te spotkania zakończyły się zwycięstwem gości, tak że ostateczny wynik meczu brzmi 5:1.

Asboth — Piątek 6:2, 6:3, 8:6.

Katona, Vad — K. Tloczyński, Chytrowski 6:4, 11:9, 7:5.

Spotkanie w grze podwójnej nie należało do zbyt interesujących. Zarówno Polacy, jak i Węgrzy pusli wiele piłek. Z Polaków doskonale grał Chytrowski, żywiłymi, dynamicznymi uderzeniami. Do stylu jego gry nie dostosował się niestety Tloczyński, grający zbyt miedkio defensywnie. Wykorzystał Węgry to szybki i ruchliwy Węgier. Jak już zaznaczyliśmy mecz ten był do wygrania przez Polaków. Najlepszym tego dowodem jest to, że wielokrotnie Polacy prowadzili w gemach 40:15, a w secie trzecim prowadzili nawet 5:2.

Z pary węgierskiej wygrał niestety Katona, a młody Vad zdemontował doskonale smeczce.

W secie pierwszym Polacy nie stawiają poważniejszego oporu i przegrywają 4:6.

W drugim secie gra jest już wyrównana i każdy z graczy wygrywa swoje podania. Przy stanie 9:9 Tloczyński przegrywa swój serwis, następnego gema z podania Vada wygrywa Węgry i zdobywa seta 11:9.

W secie trzecim, mimo że Polacy prowadzili 5:2, nie potrafili zdobyć decydującego gema i w rezultacie przegrali 5:7. (D)

Ze sportu radzieckiego

MOSKWA. Znany automobilista radziecki Nikitin pobił dwa rekordy szybkości na samochodzie produkcji krajowej „Pobieda” (do 2500 ccm). Na dystansie 1 km ze startu lotnego Nikitin uzyskał szybkość średnią 191,848 km/godz., a na dyst. 5 km (start lotny) — 196,506 km/godz.

Zatwierdzony ostatnio kalendarz mistrzostw radzieckich zrzeszeń sportowych związków zawodowych obejmuje mistrzostwa i rozgrywki pucharowe w 20 dziedzinach sportu.

Doroczne mistrzostwa bokserskie odbędą się w pierwszej połowie czerwca br. w Worosłowodzie z udziałem 300 pięściarzy. Tysiące drużyn koszykarskich i zespołów koszykarskich wezmą udział w zawodach puchar WCPSP. We Lwowie 300 zapasników, a w Rostowie 300 sztangistów będzie uczestniczyło w mistrzostwach zawodowców w walkach zapasniczych. Podnoszeniu ciężarów mistrzostwa lekkoatletyczne odbędą się w Odessie, a tenisowe w Wenezueli br. w Tbilisi.

W końcu czerwca br. odbędą się zawody mistrzowskie w sportach wodnych: wiosłarskie w Moskwie, żeglarskie w Tallinie i pływakie w Eiske.

Mistrzostwa wojewódzkie młodzieży szkół zawodowych

W dniach 2 i 3 czerwca br. w całym kraju przeprowadzone zostaną wojewódzkie mistrzostwa młodzieży szkół zawodowych organizowane przez Dyrekcje Okręgowe Szkolenia Zawodowego. Zawody te będą ostatecznym etapem eliminacji, które rozpoczęły się od mistrzostw szkolnych kół sportowych.

W eliminacjach warszawskiej DOSZ wzięło udział ponad 12,5 tys. uczennice i uczniowie szkół za-

W kilku zdaniach

3 czerwca br. na szosie lubelskiej odbędzie się mistrzostwa kolarskie woj. warszawskiego, w trzech klasach na dyst. 100,50 i 25 km. Start nastąpi w Warszawie o godz. 9. Zgłoszenia przyjmie sekcja kolarska WKFK codziennie w godz. 9 — 15.

W Szczecinie odbyło się uroczyste wręczenie pierwszych odznak SPO, zdobytych przez członków szkolnego koła sportowego Państwowej Szkoły Morskiej. Odznaki otrzymało 147 osób, tj. około 75 proc. członków koła.

W Białymstoku rozpoczęto budowę reprezentacyjnej ośrodka sportowej, która zostanie oddana do użytku w stanie surowym w końcu grudnia i koszykarska boiska do siatkówki i koszykówki w hali znajdująca pomieszczenia: sala w. świetlica, wycieczki lekarski, szatnia, lazienki itp. Piętro hali zamieści bibliotekę, czytelnia, oraz sale do gry w tenisa stołowego. Hala pomieści ok. 1000 widzów.

Czytelnicy i korespondenci piszą

Sprzeczne decyzje

Czynny od kilku miesięcy Państwowy Dom Dziecka w Wirowie jest największym w województwie...

W początkach grudnia 1950 r. rozpoczęliśmy starania o stałe przydziały miesięczne pasz...

16 lutego br. otrzymaliśmy pismo Ministerstwa Oświaty...

Paragraf 1-b (biurokratyczny) działa

Od 1 września 1950 roku uczyć historii w Liceum Mechanicznym w Kaliszu...

Kierownictwo kancelarii szkoły wysłało w tej sprawie do Dyrekcji Okręgowej Szkolenia...

3 stycznia br. była osobista w DSOZ-u w Poznaniu...

Tam z biura przy ul. Śniadeckich odesłano mnie do biura przy ul. Zwierzynieckiej...

Pracownicy większych kin ruchomych okręgu warszawskiego...

Za brak troski o pracowników

Pracownicy większych kin ruchomych okręgu warszawskiego...

Intercensuralna nasza pomogła i pracownicy otrzymali wszystkie zaległe zarobki...

Generalna Dyrekcja Filmu Polskiego wyjaśniła, że opóźnienie wypłaty nastąpiło wskutek wadliwej interpretacji układu...

Bułgarska kronika kulturalna

FESTIWAL SZKOLNYCH ZESPOŁÓW ARTYSTYCZNYCH

Bułgarskie Ministerstwo Szkolnictwa zorganizowało przegląd uczniowskiego ruchu amatorskiego...

NOWOŚCI LITERACKIE

Na półkach księgarskich Bułgarii ukazały się ostatnio: nowy zbiór wierszy węgierskiego poety...

KONKURS NA PORTEKT G. DIMITROWA

Ministerstwo Nauki, Sztuki i Kultury ogłosiło konkurs na najlepszy portret Georgi Dimitrowa...

BALET „CZERWONY MAK” NA SOFIJSKIEJ SCENIE

Na scenie opery i baletu Teatru Narodowego w Sofii wystawiono balet „Czerwony Mak”...

Neofaszyści w Trizonii rozpoczynają szturm

(KORRESPONDENCJA WŁASNA „TRYBUNY LUDU”)

Marian Podkowiński

Hanower, w maju.

W miasteczkach i wsiach Dolnej Saksonii, w tej właśnie prowincji niemieckiej...

„Brakowało tylko swastyki”

Rozbudzany, programowo krzewiony przez klikę Adenauera, przy pomocy socjaldemokratów skrajny nacjonalizm...

Wielki kapitał znów finansuje faszizm

Nie tylko bowiem tzw. „so-cjalistyczna partia Rzeszy” — SRP prowadzi w Dolnej Saksonii swoją agitację...

W tym samym czasie, kiedy demokrat Niemiec na Zachodzie toczą heroiczną walkę przeciw policyjnemu terrorowi...

„Krwawy kat Bydgoszczy” działa

W takiej właśnie atmosferze przemawiał dr Manfred Roeder.

Dłatego też w Szlezewiku od roku prawie funkcjonuje faszystowski rząd wysłuzonego hitlerowca Bartmana...

Podczas ostatnich wyborów w Dolnej Saksonii ludność była znów świadkiem dobrze znanych obrazów z niedawnej przeszłości...

Wszystkie wytarte slogany repertuaru Goebbelsa znalazły tutaj żarliwych odbiorców. Kto miał odwagę protestować...

W takiej właśnie atmosferze przemawiał dr Manfred Roeder.

protegowany Goeringa — obecnie jeden z czołowych propagandzistów SRP. Zupełnie zresztą zasłużenie...

W okresie wojny jemu podlegały wszystkie sprawy związane z ruchem oporu w Niemczech. Roeder był tym sędzią hitlerowskim...

Nie „neofaszyści” lecz „starzy hitlerowcy”

Kat Roeder mieszka nadal spokojnie w swoim dawnym majątku w Netze pod Lueneburgiem...

kiej Rzeszy, albowiem otrzymała od Hitlera nominacja jest dla niego narodowym posłanictwem.

Okazuje się, że Roeder ukrył całe archiwum Trybunału Wojskowego, który sędził działaczy z „Rote Kapelle”...

Trudno nie przyznać mu racji, skoro Lentz należał do sztabu redakcyjnego centralnego organu NSDAP — „Voelkischer Beobachter”...

Dzisiaj — Lentz komentuje w „radio Monachium” politykę rządu Adenauera. I to jest niemal symboliczne dla sytuacji w Trizonii...

Kropki nad „i”

DARMOWI WIELBICIELE

Zatroskany szybkim wzmocnieniem popularności swego pupila „Komitet popierania Mac Arthura” zorganizował wiec ku jego czci...

Zaden z d. wielbicieli generalnie nie zdecydował się na kupno biletu na wiec.

SYMBOL „PORZĄDKU”

Przemawiając na jednym z ostatnich zebrań byłych hitlerowców — generał Remer (przywódca „socjalistycznej” partii Reichu) oświadczył:

„Bez Prus nie byłoby wielkich Niemiec. Pruski porządek jest symbolem porządku europejskiego”...

JEDYNE USTĘPSTWO

Śpiewaczka — panna Truman (córka prezydenta USA) wybierając się tego lata na zwiedzanie krajów Europy zachodniej...

To jest chyba jedyne ustępstwo rządu USA na rzecz krajów marshallowskich...

Dzieńca z okolic Krosna przeglądają nowo nabyte książki. Foto CAF - Nowosielski

Festwal Muzyki Polskiej Koncert symfoniczny Filharmonii Warszawskiej

Magnesem przyciągającym słuchaczy piątkowego koncertu symfonicznego Filharmonii Warszawskiej, było niewątpliwie pierwsze wykonanie nowego dzieła wybitnego kompozytora...

Publiczność polska śledzi z wielką uwagą i zainteresowaniem walcę kompozytorów o muzykę piękniejszą, głębszą i doskonalszą niż była, muzykę, która wspólnie z rytmem naszych serc i dążeń...

Andrzej Panufnik sygnał po centralny temat naszego dzisiejszego życia, po temat walki o pokój. Nosił się z zamiarem twórczym od dawna. Był przecież delegatem na Kongres Intelektualistów we Wrocławiu...

Bolesław Woźniak wykonał z wielką maestrią muzyczną i pianistyczną „Fantazję polską” Ignacego Paderewskiego.

Uwertura „Kalmora” Kurpińskiego, opracowana przez Fitelberga, śmiała świeżością, pogodą i zamyśleniem. Wykonana została bardzo interesująco przez orkiestrę i dyrygenta...

„takiego, z jakim zapoznał nas Hitler i jakim pragną nas „uszcześliwić” jego amerykańscy następcy.”

SZACHY

KONKURS „A” ZADANIE Nr 106 Marian Wróbel (Oryginał dla „Trybuny Ludu”)

MAJ w 3 posunięciach. Dziśszego, jubileuszowe, setne zadanie jest jedną z najnowszych, oryginalnych prac naszego znakomitego problemisty.

KONKURS „B” ZADANIE Nr 100

grana jako XXIII partia meczu o mistrzostwo świata w Moskwie bm. Białe: M. Botwinnik Czarne: D. Bronsztajn

PARTIA HOLENDERSKA grana jako XXII partia meczu o mistrzostwo świata w Moskwie bm

Piękny sukces teatralny w Lublinie

Juliusz Słowacki: „Ballady na 5 aktach. Inscenizacja i reżyseria Zofii Modrzewskiej. Dekoracje i kostiumy Jerzego Toronczyka. Premiera w Teatrze im. Csterwy w Lublinie.

Szczerze wyznam, że bez większego przekonania zatrzymałem się w Lublinie na tamtejsze przedstawienie „Ballady”. Ta feeryczna a zarazem bardzo ziemiska tragedia grywana jest wprawdzie z dzieł Słowackiego po „Mazowie” — naćszczęci, ale wymaga wielkiego i wszechstronnego wysiłku teatru...

Trzeba stwierdzić: teatr lubelski inscenizacja „Ballady” zasłużył sobie na pozytywne wspomnienie w dziejach teatru polskiego. A oto dlaczego: „Ballady” — „tragedia cała podobna do starej ballady, ułożona tak jakby ta gmin ukladka” (z listu Słowackiego do matki)...

dłaczego ginie? Słowacki do akcji wprowadza lud, a ten lud już zaraz po zrekowinach Balladyny z Kirkorem oburza się, że Balladyna „w złotej karcie błotem na nas biednych bryzga”...

Balladyna jest dzieckiem ludu i ma w sobie ukrytą siłę ludu. Ale siły tej nie używa w służbie ludu lecz przeciw ludowi...

Ten zasadniczy wątek „Balladyny” bardzo dobrze odczytał teatr lubelski, dając w 11 odsłonach widowisko zwarte, plastyczne, posuwające się logicznie po słuźnie obranej linii...

z jakiejś stylizowanej prasłowiańszczyzny. Bardzo dobrze pomysły zostały i odegrany przez Leona Gołębiewskiego Grabiec, dorodny junał wiejski i rumiany mędrak ludowy...

Rzecz zrozumiała, były i role słabsze czy nawet źle zagrane. Ale kłóży się o nie prawował. Tym bardziej, że osłabiając wy-mowe pewnych epizodów, nie naruszają obrazu całości...

Poważne pretensje można do inscenizacji lubelskiej zgłosić natomiast w sprawie okrojonej tekstu poety. Odegranie całości „Balladyny” trwałoby ponad 5 godzin. Skróty są więc zrozumiałe, konieczne i zawsze stosowane...

ładny przez Kirkora. Zdejście się, że przez przedłużenie przedstawienia o pół godziny można było uniknąć powstających niejasności, którym nie Słowacki winien.

„Balladyna” stała się w Lublinie wydarzeniem teatralnym i zapowiada się na największy powojenny sukces teatralny w Lublinie. Zjawisko to daje wiele do myślenia. Długie ogonki ustawiają się przed kasa, masowy i systematyczny napływ widzów z całej Lubelszczyzny...

Mamy dziś w Warszawie najlepsze teatry i aktorów, którzy pragną. Tym bardziej należy omawiać i doceniać te wysiłki innych ośrodków, które świadczą o poważnym poimowaniu przez teren swoich kulturalnych zadań, o braniu przez teatry wiodących czynnego udziału w upowszechnianiu kultury teatralnej w całym kraju.

JASZCZ